

tabor

Številka 2, februar 2006, letnik II
revija Zveze tabornikov Slovenije

A photograph of a young man and woman smiling at the camera. The man is on the left, wearing a red hooded jacket, and the woman is on the right, wearing a light blue jacket and a bright blue knitted beanie. They are standing in a snowy, outdoor environment with trees and a body of water in the background.

ZOT na Zadnji plati
SNOUB-ovec ognjen (samo) v zastavo

Andrej Lozar:

"V organizaciji je preveč starih emocij."

Tabor na obisku

Največje palačinke pod Starim hrastom

Rekordnih 62 ekip na Glasu Jelovice
Izognite se snežnim plazovom
Avantura Bineta in Daneta NOT-u

Kazalo

Taboriške novice 3

Karikatura 4

5 IGRA

Faca 10

Kviz 11

Avantura 12

SOS 14

Ko bom velik, bom ... 15

16 Obvestila, razpisi

17 Intervju

20 Tabor na obisku

Kosobrinovi pripravki 22

Kemija v taborištvu 22

Astronomija 23

Potepanja 24

26 Kaj dobim jaz?

27 Psihologija

28 Imeti vod GG

Kolumni 29

Tema meseca 30

Plazovi 33

V spomin 34

35 Iz taboriške pesmarice

35 Stric volk

36 Križanka

36 Kolofon

37 Zadnja plat

38 Bine in Dane

Naj bo še tko huda zima, v prijateljskem objemu, klima je prav primal.

Foto: Sini.

Uvodnik

Že druga številka Tabora vsem članom!

Pred Vami je že druga letošnja številka naše revije. S to drugo smo obiskali še večji krog naših članov, ki se na ta način prvič srečujejo s Taborom. Žal je še vedno nekaj takšnih, ki jih zaradi neupoštevanja pravil v organizaciji, Tabor še ne doseže. Vsi skupaj držimo pesti, da bo številka, ki izide drugi petek v marcu prišla tudi do njih. Zato še enkrat pozivamo vse rodove tajnike, da uredijo evidence svojih članov in da hkrati poravnajo odvode članarine za njih, ker le v tem primeru je zagotovljeno, da vas obišče Tabor vsak mesec.

To drugo številko niso dobili stari naročniki, ki niso poravnali naročnine do 4. februarja, ko je bil rok za to dejanje. Naslovnik smo naredili v četrtek tako, da smo vključili vanj tudi nekaj zamudnikov. Tabor pa bomo poslali še vsem tistim, ki bodo naročnino poslali v prihodnjih dneh.

Kar nekaj klicov in pisem smo prejeli iz družin, ki želijo namesto dveh, treh... izvodov prejemati le enega. To smo upoštevali. Tako, da bi morali od danes prejeti v te sredine le po enega, oziroma toliko kot ste jih želeli. Če temu ni tako, nam sporočite.

Hvala vsem tistim, ki ste odvečni Tabor podarili sosedu in prijateljem. Tudi na ta način se širi naša ideja skavtizma. To storite tudi sedaj ali pa nam preprosto sporočite, da ga ne potrebujete in od prihodnje številke jih bo prišlo le toliko, kolikor jih potrebujete.

In na koncu še opozorilo! Preverite pravilnost zapisanega naslova. Če ni pravi to sporoči svojemu vodniku, vodnici, ta rodovemu tajniku, ki naj čim prej popravi evidenco članov. Le tako bo imel poštarni lahko delo pri iskanju tvojega nabiralnika v katerega vsak mesec vrže tvoj izvod Tabora.

Frane Merela

Podpis letni načrt sodelovanja s slovensko vojsko

Konec januarja sta Mitja Lamut, starešina Zveze tabornikov Slovenije in kapitan Renato Petrič, poveljnik sil Slovenske vojske, podpisala na manjši slovesnosti v Vojašnici Ivana Cankarja na Vrhniku letni načrt sodelovanja za letošnje leto. V njem je predvideno kar 25 aktivnosti Zveze tabornikov Slovenije na katerih bo sodelovala tudi Slovenska vojska. Še posebno pa bodo zanimiva sodelovanja na orientacijskih tekmovanjih kot sta NOT in ROT.

Ob tej priliki so predstavili tudi urnik dnevov odprtih vrat vojašnic SV.

F. M.

Odmev - To bi bilo odlično!

V prejšnji številki Tabora smo lahko v doživljajih z ZNOT-a prebirali kolumno, katere avtor je namignil (pozdravljen, Avtor ☺) na konkurenčni dvoboj med dve-ma nočnima orientacijskima tekmovanjema, enim zimskim in enim marčevskim.

"Le kaj še ostane velikim?" po tako dobri organizaciji, nagradah, konkurenčni ceni in veliki udeležbi, se je glasil poziv, zapisan na beli rokavici. Tekmovalci po obeh tekmovanjih povedo, da je bila dobra tekma – odlična proga in organizacija. Ne moreta biti dve tekmovanji najboljši? Ali je sploh važno, katero izmed obeh tekmovanj je boljše? Ali ni ravno to cilj organizatorjev, da ponudijo svojim sotabornikom možnost udeležbe na odličnem tekmovanju (-ih), možnost umskega in telesnega izziva, zabave, sprostitev in navdiha? Ali ni, končno, cilj celotne slovenske taborniške skupnosti imeti čim več dobrih (ne – odličnih!) tekmovanj?

NOT pripravljamo Močvirski tulipani že preko 28 let. Iz leta v leto se trudimo po svojih najboljših močeh ustreči čim večjemu številu želja in ugoditi potrebam takoj nas, kot vas.

Sedaj smo na odru: v luči pričakovanj in pogledov. Majhno odstopanje pomeni takojšnjo kritiko in negodovanje – in po svoje nas veseli, da je tako. Kajti edino s pomočjo vas, dragi bralci in taborniki, bi lahko smer naše barke, če bi slučajno zavili s poti, zopet popravili. Skupaj z vami vam lahko zopet ponudimo najboljše (razen vremena ☺).

Zakaj je NOT že nekaj let zapovrstjo eno izmed najbolj obiskanih taborniških tekmovanj v Sloveniji? Zakaj se vedno znova srečujemo v šolah in sredi gozda – eni v spalkah, drugi z nahrbtniki? *Bo ZNOT kmalu prerasel v kaj več?* NAJ! Kaj pa bi bilo lepšega, kot imeti dve totalno nori nočni orientacijski tekmovanji?

A vendar – vsak ima svoje prednosti in draže: eno je zimsko, drugo zgodnje spomladansko (majhen dvig v temperaturi verjetno privabi tudi tiste z malo starejšimi kostmi? ☺, na enega greš, da "glisiraš" po snegu in lužah, na drugega, da vijugaš med mačicami, zgodnjimi žafrani in blatom; na enega na "makaronflajš", na drugega na juho. Pri zaspanih kontrolorjih pa verjetno na obeh dobite nasmeške, napolitanke in čaj.

Ampak na NOT-u vedno veste, kaj boste dobili: imamo stas in staž. Nagrade so vedno mamljive. Pršut (skoraj) vedno odličen, pokali pa kar se da domiseli in kreativni.

Veseli nas, da z nami primerjajo tekmovanja, ki pridobivajo na kakovosti. Očitno vseeno še nismo za staro šaro. Na vprašanje, kako noro in dobro pa bo leto, kakšni bodo testi in proga, kako lepe tekmovale in tekmovalci, pa si odgovorite sami – s 25. na 26. marec v okolici Ljubljane!

V naravi, po travi, ponoči in v goščavi – NOT 2006.

Aljaž Gaberšek

Napovednik

Februar 2006

22. februar

Dan ustanovitelja (Founders's day) in za ideje vtipkaj v iskalnik ključne besede = Thinking day (WAGGGS)

18. marec

DanKo (kopr.rutka.net)

25. in 26. marec

NOT (not.rutka.net)

31. marec in 1. april

Skupščina ZTS (volilna)

Zamejski jamboree

Več informacij:
5_jamboree@yahoo.it.

Termini: od 27. julija do 6. avgusta 2006 za vejo izvidnikov in vodnic, od 29. julija do 6. avgusta za vejo roverjev in popotnic, in od 31. julija do 6. avgusta za vejo volčičev in volkuljic.

Foto: Petra Peunik

V času vitezov, kraljev, zmajev in čarodejev!

S svojim obiskom nas je počastil sam kralj Feliks, s svojimi vitezi in spletičnimi. Prav posebna čajanka je bila tokrat. Kralj Feliks in njegovi vitezi so nas naučili viteških spretnosti, kraljeve spletične pa umetnosti risanja na blago. Manjkal ni niti kraljevi ples in prava viteška pojedina.

Vsi novo nastali vitezi in spletične bodo kmalu vpoklicani, da služijo svojemu kralju ☺. Tako se je čajanka zaključila in vsi taborniki, ki so se je udeležili (bilo nas je več kot 80 vseh starosti), so bili navdušeni in so nasmejanih lic odšli domov.

SiNi

Odmev na januarski Uvodnik

Spoštovani urednik ALEŠ!

Prezir je beseda, ki prav gotovo ne sodi v uvodnik.

Namerno se ne bom opredelila o nobeni veri. Moje vnake učim in učimo, da drugače misleči in drugače usmerjeni ali obarvani sodijo tudi v naš krog. Spoštovanje in strpnost (to naj bi bilo tudi pri tabornikih) je največja vrlina v današnji družbi.

Zdaj pa k vprašanju. Zakaj prezir, če ste se pridružili SKAVTOM, ki za LUČ MIRU že zelo dolgo pobirajo prispevek za KARITAS?

Nestrpnost ima v bližini anarhizem.

Prisrčen pozdrav

Domžale, 26. 1. 06

Upokojena babica Mija

Zelo me veseli, babica Mija, da ste se oglasili in sporočili svoje mnenje na januarski Uvodnik. Namerno zapišem provokativne uvodnike, kadar je le kakšna kost za glodanje in poskušam vzpodobiti izmenjavo mnenj in širšo obravnavo določene problematike na Taborovih straneh. Slednjega namreč primanjkuje.

Da ne bi kakšen bralec slučajno dobil napačnega vtisa, želim poudariti, da v svoji kolumni (uvodniku) nisem govoril o veri. Govoril sem o prodajanju simbolike miru. Mir (niti simbolika miru) ni nekaj, kar bi bilo naprodaj. Ker sta spoštovanje in strpnost vrednoti, ki ju imam umeščeni prav pri vrhu, res ne bi bilo spoštljivo, da vse vpletene subjekte trepljam po rami, in delim komplimente, če tako ne mislim. S tem, da jim izrečem konstruktivno kritiko, pokažem, da jih spoštujem. In še o (ne)strpnosti do drugače mislečih (kot ste zapisali); ne "preziram" tabornikov in katoliških skavtov, ampak dejanje – prodajanje miru.

Lep pozdrav in prijetno branje Tabora.

Aleš Cipot, urednik

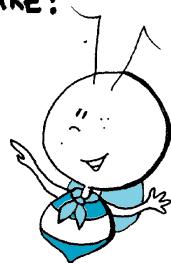

MČ STRANI

SE JE PRED KRATKIM PRIDRUŽIL VODU ☼, KJER JE SPOZNAL ☺. ☺ JE IMELA TAKO LEPE MODRE ☺ IN SE JE ODLOČIL, DA BO OSVOJIL NJENO ❤. NAJPREJ JE NAŠEL SVOJE ☺ IN TER JO POVABIL ☺. JE ZMAJALA Z ☺ IN POVEDALA, DA NE ZNA ☺. KO SE JE RAZOČARAN VRNIL ☺ JE V ☺ ZAGLEDAL SVOJE ☺. NA NASLEDNJEM SESTANKU JE ☺ POVABIL ☺. VENDAR ☺ NI IMELA ☺, PA TUDI ☺ NE, SAJ JE IMELA PRIJATELJICA MAJA ☺. ☺ JE DOLGO RAZMIŠLJAL IN NATO SE MU JE ☺. NAŠEL JE ☺ IN POVABIL NA ☺. TAM STA POPILA ☺ IN POJEDLA ☺, NATO PA SE ☺ V DOLINO. ☺ IN ☺ STA BILA ZELO ☺, NA ☺ STA SI ☺ IN ODŠLA ☺.

POMAGAJ
ŽIGI
NAFTI SANKE!

Kaj počno živali pozimi?

V zimskem času je zasnežen gozd prepletен z različnimi drobnimi stopinjami. To so stopinje tistih živali, ki pozimi ostanejo v gozdovih in na travnikih ter poskušajo tudi v globokem snegu najti kaj za pod zob. Pogosto kopljajo po tleh, da bi našle jesenske plodove ter obirajo lubje. Živali, ki vztrajajo tudi v hudem mrazu, so na primer srne, jeleni, zajci in tudi veliko ptic stalnic. Nekatere živali se selijo v toplejše kraje, na jug. Najbolje med njimi poznamo ptice selivke, kot so recimo

lastovke, kukavice. Živali, ki živijo v visokogorju, se zaradi snega pogosto umaknejo iz gora nižje, v gozdove. Nekatere živali so prav taborniško iznajdljive in se preselijo kar na toplo v naše domove. Veliko živali pa se umakne pod zemljo, v svoje brloge in rove ter tam zimo preprosto prespi. Jeseni, ko je hrane na pretek te živali jedo precej več kot ponavadi ter si tako naredijo maščobne zaloge za dolge mesece počitka. Nato postanejo zimski zaspanci lenobni in nato zaspijo. Med zimskim spanjem je njihovo dihanje počasno, srčni utrip prav tako, telesna temperatura pa se močno zniža. Nekatere živali se pozimi zbujajo in si poiščejo hrano ter obnovijo zaloge maščevja. Takšni so recimo medvedje, polhi, veverice. Druge pa jeseni zaspijo in otrpnejo ter se zbudijo šele spomladji, ko je zopet bolj topllo. Takšni pa so ježi, kače, žabe in močeradi.

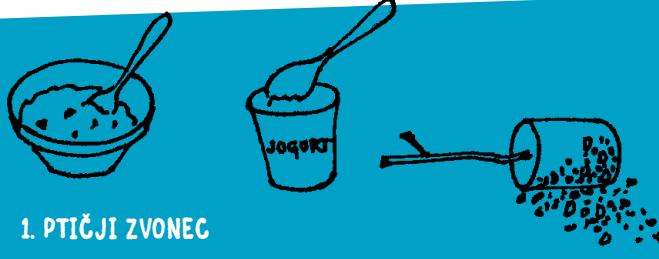
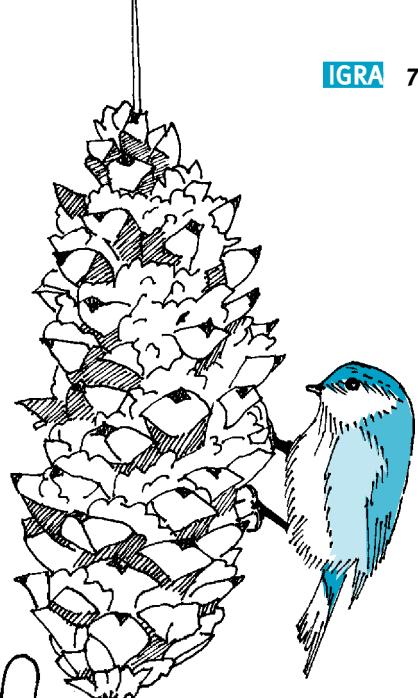
Ptičje krmilnice

Kadar nastopi huda zima ljudje živalim tudi pomagamo. Za divjad, medvede in ostale zveri skrbijo lovci, ki jih hranijo v krmilnicah. Za nekatere pa lahko poskrbimo prav vsi, tudi ti. To je pisana druščina siničk, taščic, kalinov, detlov, vrabcev, kosov, dleskov in ostalih ptic stalnic, ki z veseljem pobirajo semena iz nastavljenih krmilnic.

Vsi poznamo običajne ptičje krmilnice, tukaj pa lahko dobiš nekaj idej, kako narediti preproste in zanimive poslastice za ptice, ki jih obesiš nekam, kjer boš lahko brez težav opazoval pisano druščino.

Za izdelavo boš potreboval kuhinjsko mast, ovsene kosmiče, ostanke kuhanje zelenjave, semena za ptice, nariban sir, razna jedrca (mandlji, lešniki, arašidi, orehi), lahko tudi drobtine črnega kruha in kuhan riž. Potreboval boš tudi veliko iglo, storž, jogurtov lonček, kokosov oreh ali cvetlični lonček in posodo za mešanje.

1. PTIČJI ZVONEC

- v posodi zmešaš vse kuhinjske ostanke, prihraniš pa nekaj semen
- mast raztopiš na slabem ognju, jo priliješ k ostankom in zmešaš
- pogačo nadevaš v jogurtov lonček, vtakneš vanjo vejico in počakaš, da se shladi
- ohlajeno potegneš iz jogurtovega lončka in jo povaljaš v semenih
- na vejico priveži vrvico in jo obesi na drevo

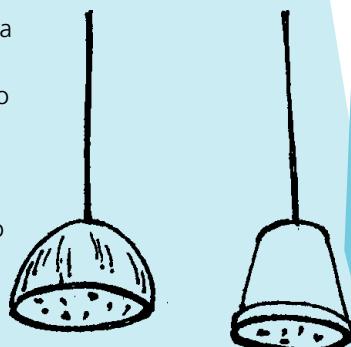
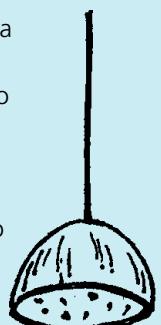

2. BOROV STORŽ

- narediš enako maso kot za pogačo
- maso nato nadevaj v vrzeli med razprtimi luskami borovega storža

3. KOKOSOV OREH ali CVETLIČNI LONČEK

- polovico kokosovega oreha ali glinen cvetlični lonček napolniš z maso za pogačo
- ko se masa strdi obrneš oreh ali lonček na glavo in privežeš vrvico
- na drevo obesiš z odprtino navzdol

4. KIKIRIKEVO NABODALO

- z veliko iglo naredi luknje v kikirike in ostala jedrca
- jedrca nato nanizaj na vrvico, kot da bi delal ogrlico
- vrvico obesi na drevo

ZVEZDOGLEDI

V jasnih zimskih nočeh lahko na nebu opazujete ozvezdje Oriona. S pomočjo domišljije lahko prepozname človeka z lonom, lepega lovca iz grških mitov.

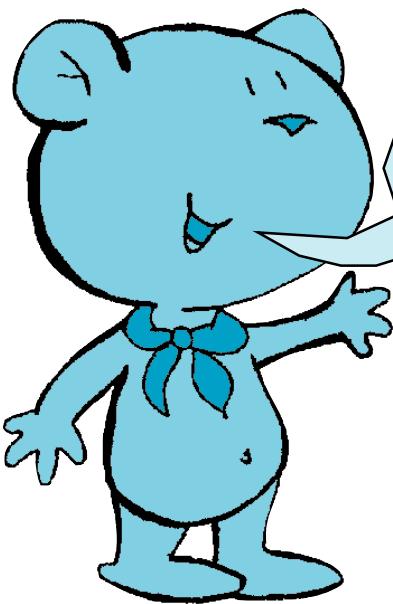
Pravijo, da je bil Orion močan in spretten lovec, ki je s psom Sirijem lovil divje živali na grškem

otoku Iosu. Čeprav je stopil na najglobje dno oceana, je imel glavo še vedno na površju, tako je bil velik. In kaj dela med zvezdami? Tja ga je poslala boginja Artemida, da bi lahko večno gledala njegovo lepoto. Zvestega psa – zvezdo Sirij – pa je postavila k Orionovim nogam.

Pravi taborniki se znajo po Orionu tudi orientirati. Ozvezdje namreč skozi nočno nebo potuje od jugovzhoda proti jugozahodu in nam lepo kaže proti smeri "jug".

KAJ VE MEDVEDEK?

Jaz vem da...

- ... se sloni na več kilometrov sporazumevajo s cepetanjem.
- ... nekatere ribe, ki živijo na Aljaski lahko zdržijo pol ure pri temperaturi - 30°C.
- ... rdeča lisica uroči žrtev z vrtenjem v krogu, pri tem pa ima rep v gobcu.
- ... samci ptic imenovanih svilni utičarji okrasijo utico s staklenimi in drugimi okraski, nato pa jo še prepleškajo z mešanico soka iz jagod in sline. Barvo nanesejo s paličico, ki jo držijo v kljunu.
- ... nekateri netopirji med zimskim spanjem vdihnejo le enkrat na dve uri.
- ... polarna čigra preleti največjo razdaljo med živalmi, saj potuje s severnega tečaja na južnega in nazaj, kar je pot dolga več kot 40000 kilometrov
- ... žirafe niso neme, temveč se sporazumevajo z infravokom, ki je za plenilce in za ljudi neslišen.
- ... muha najprej poskusi hrano z nogami, šele nato z obustvnimi deli.
- ... čebele ko se vrnejo v panj, plešejo ples v obliki osmice in tako drugim povedo kje bodo našle medičino.
- ... električna jegulja lahko iz repa spusti sunek elektrike z napetostjo 550V, kar je skoraj trikrat toliko kot v naših vtičnicah.
- ... netopirju bije srce med letom 1000 utripov na minuto, med zimskim spanjem pa samo 25 utripov na minuto.

Igre za ZIMOVANJE – ste poskusili že vse?

Izginali brez sledil!

V vodu izberemo "Nevidnega", ki ima tri minute časa, da skrije rdečo rutico v gozdu. Ko se vrne, stečejo rutico iskat "Stezosledci". Zmaga tisti, ki rutko prvi prinese do vodnika. Dlje iščajo rutice, boljši je bil "Nevidni". Seveda pa se rutke ne sme zakopati v sneg.

In kako ste čim bolj nevidni? Pazite na sledi v snegu, naredite krog in se vrnite z druge strani, hodite po tršem snegu, ki se manj ugreza, del poti lahko hodite nazaj, naredite križišče stopinj in še in še!

Lov na zaklad zimske kraljice

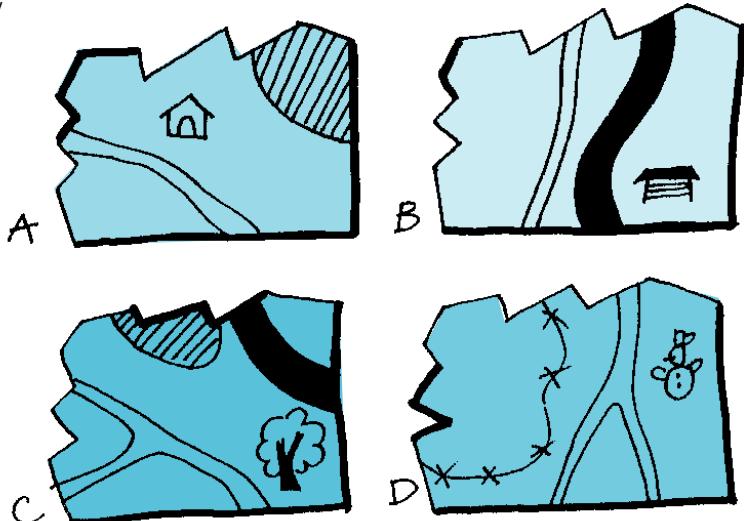
Zemljevid, ki vodi do zaklada, je kraljica raztrgalna na šest kosov in jih skrila v različne balone. Te in še mnoge prazne je potem poskrila po koči – pod odeje, v predale in celo v čevlje. Ko najdete vse, lahko sestavite zemljevid. Le še kapo na glavo in v lov na zaklad!

Po tvoji poti

Najboljše pri tej igri je, da vodnik prinese nekaj sladkarij!

A zanje se je treba potruditi. V parih se ločeno odpravimo na krašo pot (10 minut) in skrijemo sladki zaklad. Do tega mesta nato napišemo čim boljši opis poti ali celo narišemo zemljevid. Ko se vrнемo h koči, si pari izmenjajo listke z navodili.

Če ste nalogo dobro opravili, bodo prijatelji zaklad brez težav odkrili.

Faca

SiNi

Med kopico nadobudnih GG-jev je res težko izločiti nekoga, ki bi izstopal na nek poseben način. Dovolj poseben, da bi lahko bil faca v naslednji številki revije Tabor. Na Glasu Jelovice sem pa naletel na prav posebnega fantiča, ki me je spomnil na nekoga, ki sem ga poznal, ko sem bil jaz v njegovih letih ☺. Svit (res zanimivo ime kajne) je 10 leten fantič, kot vsak GG poln energije in nasmejan do ušes. Vsi njegovi prijatelji iz voda so na vprašanje: "Kaj meniš o Svitu?", takoj kot iz topa izstrelili odgovor: "Svit je kmet", in planili v smeh. Svit pa se je ob tej besedi samo nasmejal. Svit je oseba, ki drži družbo pokonci, skrbi, da se vedno nekaj dogaja, da je smerha polna hiša in Svit je oseba, ki ne zameri, ko sliši prvo zbadljivko na svoj račun. Brez njega bi bil neverjeten dolgčas. Resnično prava faca!

Moje ime je ... **SVIT**.

Pišem se ... **BURGER**.

Prijatelji me kličejo ... **JOŽE**.

Star sem ... **10 let**.

Prihajam iz rodu ...

Rodu kraških viharnikov Postojna.

Moji hobiji so ...

lesarstvo, nogomet, taborniki ...

Moje želje za prihodnost so ...

želim si postati mizar ali pa strojvodja.

Ljudje o meni pravijo, da sem ... **kmet** ☺.

Moj življenski moto je ... **nimam pojma.**

Bralcem bi rad sporočil ... **jota je zakon.**

Avantura

Glas (svobodne) Jelovice

Ponovno je prvo soboto v letu, 7. januarja, potekalo orientacijsko tekmovanje Glas Jelovice. Kot vsako leto smo ga, letos že petintridesetič, organizirali taborniki Rodu svobodnega kamnitnika iz Škofje Loke.

Navkljub vsemu snegu, ki ga je letos botra zima nasulal res v izobilju, se je prijavilo rekordnih 62 ekip. Med njimi smo v svoji družbi letos lahko pozdravili tudi dve ekipe kataliških skavtov in eno mešano ekipo. Po zgledu lanskoletnega ROT-a pa smo letos prvič vzporedno s taborniškim tekmovanjem na isti proggi organizirali tudi tekmovanje v orientacijskem teknu. Prijavljenih je bilo 7 orientacistov, tekmovanja pa se jih je udeležilo 6.

Od prvega tekmovanja pred 35. leti pa do danes se je marsikaj spremenilo. Tekmovanje je nastalo še v času Jugoslavije v sklopu aktivnosti »Po poteh partizanske Jelovice«. Takrat se je tekmovanje imenovalo »Glas svobodne Jelovice«, proga pa je bila običajno postavljena tako, da je bil cilj v Dražgošah. Zadnja leta pa se tekmovanje seli po bližnji in daljnji okolini Škofje Loke, tako da je teren vsako leto drugačen.

Letos je bil "glavni štab" v osnovni šoli v Retečah. Prostor pred šolo so popestrili tudi člani rodu RST iz Domžal s svojimi zabavnimi plakati, s katerimi nas že vabijo na ROT 2006.

Ekipi iz bolj oddaljenih krajev so v Reteče prišle že v petek zvečer, ostali pa so se začeli zbirati v soboto okoli sedme ure zjutraj. Kot vedno je sledil zbor ekip, topotesti in nato nizki štart. Tekma s časom se je začela. Proga je bila, dru-

Nervoza pred topotesti je zmeraj prisotna. Le koliko se lahko naučiš v zadnjih minutah?

Špela Trampus

Sini

Samo Vodopivec

Iškanje ranjenca je bilo kar enostavno. Samo dimu si sledil. In še več ranjencev je bilo letos, ne samo eden.

gače kot prejšnja leta, speljana zelo ravninsko, da pa ne bi bilo vse preveč preprosto, smo še pravočasno naročili sneg za popestritev orientacije.

Ob prihodu premraženih tabornikov iz proge jih je čakala topla dobra jota in odlične palačinke z različnimi namazi, poskrbljeno je bilo tudi za vegetarijance. Zaradi dobre usklajenosti »staffa« in uporabe SportIdent-a so se v telovadnici na velikem platnu že vrteli prvi rezultati.

Izmed rogov je bil najštevilčnejši RAJ Cerkno, ki je imel skupaj šest ekip. Tako dobra pripravljenost ekip kot tudi številčnost je rodu zagotovila skupno prvo mesto. Rezultate najboljših treh ekip iz vsake kategorije si lahko pogledate v posebnem okvirčku. Še več rezultatov, fotogalerije in druge zanimivosti, pa si lahko pogledate tudi na prenovljeni spletni strani <http://glasjelovice.rutka.net>.

Odzivi ekip na cilju in prispevki na rutkinem forumu kažejo, da je bilo letošnje tekmovanje res zakon.

Posebno obvestilo!

Bubi iz RAJ Cerkno je na tekmovanju ostal brez svojih gozarjev:

»Gre za rjave, popolnoma usnjene, goretex gozarje znamke La Sportiva. Znak znamke je reliefno vtisnjen na zunanjji strani vsakega gozarja, ob vezalkah je ploščica, ki pravi, da je znotraj čevlja goretex. Ena zaponka držalo za vezalke je nekoliko zvitá.

Gozarje je verjetno nekdo obul pred startom v zmešnjavi čevljev na prvem hodniku, med vhodom v obe stranišči.

Domnevam, da je imetnik mojih gozarjev tudi lastnik gozarjev Alpina, ki so nedotaknjeni ostali pred vhodom v telovadnico in sem jih obul, da sem lahko šel domov.

Poštenega, zmedenega tabornika lepo prosim, da se mi po spoznaju svoje zmote oglaši« piše Bubi.

Več na Rutkinem forumu

Anketa

Kako ti je bilo všeč tekmovanje Glas Jelovice 2006?

Ane Milnar, RMV Portorož, 13 let

Meni je bilo "full" lepo. Dobre palačnike, lahka proga, sneg ... To je bilo zame prvo tekmovanje in smo našli prav vse KT-je!

Žiga Močnik, RAJ Cerkno, 12 let

Najbolj od vsega mi je bilo všeč ko smo gazili po celiem snegu, da se je ugrenzalo do kolen. Našli smo prav vse KT-je. Imel sem popolnoma premočene čevlje.

Urška Bertoncelj, RSŽml Kranj, 11 let

Bilo je "dober", samo malce preveč je bil komplikiran zemljevid. Žal ni šla poleg nas na progo naša vodnica, saj je bilo to naše prvo tekmovanje. Hrana je bila odlična in prav tako tudi družba.

Anja Mrak, RR Ljubljana, 14 let

Super je bilo, izpustili smo 2 KT, ker sta bila predaleč. Dolgo, dolgo smo iskali KT 7 in se vrteli v krogu. Palačnike so bile super, a jih je bilo premalo. Rada bi pozdravila mamo in očiča!

Lovro Mekiš, RJS Izola, 13 let

Bilo je res mega. Niso mi bili všeč le zemljevidi, saj niso bili dovolj dobrji. Je pa to bilo moje prvo tekmovanje in smo z ekipo našli 1 KT ☺!

Štefan Erman, ZSKSS

Odmev

S strahom v srcu in cmokom v grlu sem 7. januarja stopil na prizorišče tradicionalnega orientacijskega tekmovanja Glas Jelovice. Počutil sem se, kot da stopam v osje gnezdo. In zakaj? Ker sem skavt! Bal sem se, da se ne bi zgodilo res kaj imenu ekipe podobnega (Skavte pod avte), tako da sem se tisti dan izogibal prometnih cest.

Pa dajmo šalo na stran, naj povem raje moja občutja ob končanem tekmovanju. Že kaj kmalu sem zapazil veliko razliko med tekmovanji pri organizaciji ZSKSS in ZTS. Začelo se je že pri uvodni "ceremoniji", ki se mi sploh ni vtisnila v spomin, verjetno zato, ker me tam ni bilo. Da nadaljujem pri topo testih, kjer nisem zasledil nobene pomoči prisotnih oseb v učilnici, tako da sem moral celih 5 minut "škilit" k svojemu sosedu, saj bi bila v nasprotnem primeru prisotnost pisala na moji mizi nesmiselna. Sam start, mi tu vsekakor ni všeč, saj sem na svoji levi in desni pogrešal ostale ekipne. Tako smo na moje razočaranje morali tekmovanje začeti sami, brez ostalih ekip. O sami orientaciji sploh ne vem če bi izgubljal kaj besed, saj je bila pravo nasprotje tega, česar sem vajen pri skavtih. Vi sploh niste normalni, točke ste namenoma skrili, mar ni njihov namen da jih najdeš? In naslednjič bi prosil, da se pot shodi, tako da ni treba gaziti in vsekakor ni potreba, da bi se delalo 5 različnih poti, sam bom zadovoljen z eno potjo, ki naj vodi do vseh kontrolnih točk. In ko sem s svojo ekipo končno prispepel na cilje, kje je bila glasna množica navijačev?

No, pa da zaključim svoje mnenje o Glasu Jelovice 2006. Taborniško orientacijsko tekmovanje je v osnovi močno podobno skavtskemu. Razliko je možno zapaziti predvsem v večji dovršenosti in višjem nivoju izvedbe tekmovanja. Žurko si pa itak naredi vsak posameznik svojo.

Na tem mestu bi izrekel še zahvalo preostalim članom ekipе "Skavte pod avte", ki so me bodrili v mojih najtežjih trenutkih življenja. Posebna zahvala gre vsekakor tistim, ki so me na tekmovanje sploh spravili in mi vlili poguma in zaupanja v tabornike.

Sam osebno upam na čim več skupnih akcij, saj nas le-te povzucejo in ustvarajo nov odnos. Vsekakor pa je na tem mestu potrebno paziti, da ne prihaja do prevelikega združevanja organizacij, saj menim da se vsi zavedamo, da moramo vsekakor ostati dve ločeni organizaciji.

Skratka, upam da se zavedate, da se interesi naših organizacij nemalo kje združujejo, stikajo in bi bilo nujno potrebno, da bi večkrat stopili skupaj in družno začrtali poti, ki bi bile smernice tistim, ki izgubljeni tavajo v temi. Tu ni dovolj Luč miru iz Betlehema, ki bi izgubljenemu naredila dan. Če ni poti, ti tudi luč ne pomaga da bi našel pravo smer.

SOS

Sestri odgovarjata sotrpinom

V: DRAGI KUHLA IN KAHLA!

Sva dve zelo simpatični dekleti, ki imata problemček, ki ga tudi s skupnimi močmi ne moreva odpraviti. Osebatnije postave, pa vendar na visokem položaju, nikoli ne posluša, kaj šele upošteva najinih sijajnih predlogov in idej. Nekoč je celo eno izmed naju prisiliti, da je tekla za njegovim avtom in kričala, da je najboljši.

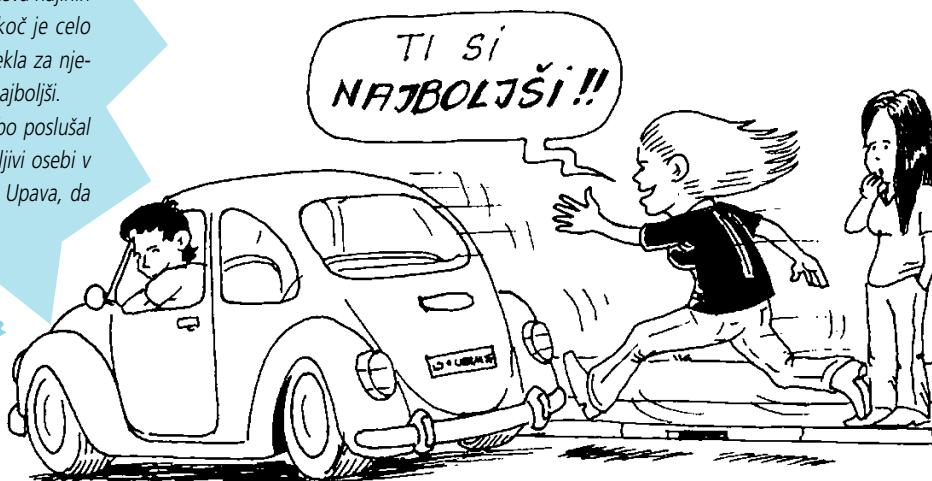
Kaj naj narediva, da naju bo poslušal in uvidel, da sva dve nepogrešljivi osebi v njegovem zabavnem življenju? Upava, da to pismo ne bo romalo v koš!

K. in P.

O: Hojla punci!

Zadeva je taka: prvi del pisma nama je popolnoma jasen, dotična oseba se ima za nadrejenega in svoje komplekse filtrira preko vaju n dveh simpatičnih mladih deklet. Kar je seveda neodpustljivo, pa vendar n nihče te ne more prisiliti, da tečeš za avtom in vzklikas določeno besedilo!!! Ne in pika, zato je tu del krivde tudi na vama, ne pustita se voditi in izkorisciati. Potem pa je tu še drugi del pisma, v katerem sta prepričani v svojo zabavno in nepogrešljivo vlogo v njegovem življenju??? Nekako se ne moreva otresti občutka, da vama je to njegovo obnašanje celo všeč, kar je v vajnih letih sicer razumljivo. Sta v obdobju iskanja sebe in svoje vloge, ampak vseeno razmislista, kam to vodi in lahko da je zabavno, na koncu pa znata vse skupaj obžalovati, zato se raje družita s kom drugim. Tako se zna nad svojim obnašanjem zamisliti tudi on. Srečno!

Pozdravljeni vsi sotrpini! Namesto uvodnega nagovora – pregovor: Življenje je pač tako: kar nekoga osreči, drugega onesreči. (Gautier)

V: DRAGI KUHLA IN KAHLA!

Moj problem je, da se zadnje čase počutim žalostno in depresivno. Neprestano se skrivam pred vsem in postajam vse bolj zaprta sama vase. Občutek imam, da me nihče ne razume! Ne morem se osredotočiti na nobeno stvar n ne solo, ne TV, ne prijatelje. Tolažim se, da imam pač takšno obdobje in da bo minilo, samo kdaj? Tega res ne prenesem več. Ne morem se pogovoriti z nikomer. Mami me nikoli zares ne posluša in je ne zanima moji problemi. S sošolci pa se tudi ne morem pogovarjati o tem, saj bodo mislili, da se mi je dokončno zmešalo. Prosim, pomagajta mi, kaj naj storim, da bom spet vesela in nasmejana, kakor v dobrih starih časih.

Depresivna

O: Lepo pozdravljeni! Pravzaprav ti težko pomagava, ker pravi strokovnjakinji pač nisva. Je pa nekaj n problemu boš morala priti čim prej do dna. To pomeni, da moraš prisluhniti sebi in poiskati vzrok svojo za žalost in depresijo. In samo ti veš, kje iskat. Pomicli, kaj se je nedavno spremenilo, zgodilo ali te pretreslo? Verjetno je tisto, pred čemer si zakrivaš oči, česar se bojiš, ampak tako je n najtežja pot je tista pravilna n pogumno jo izberi. Upava da veš, da so ti vrata šolske psihologinje vedno odprta. Predvsem pa bodi optimistična, pozitivna in smeh bo prišel sam od sebe. Poročaj, kako napreduješ?

Ko bom velik bom ... TABORNIŠKI (predstavitev taborniških "poklicev")

Taborniški kuhar? Je to sploh lahko taborniški poklic? Seveda je lahko! Zakaj pa ne? Rad kuhaš in si rad pri tabornikih? Zakaj ne bi združil interese in si naredil taborjenja ali zimovanja še bolj zanimivega in privlačnega. Delaš to, kar najraje delaš in še družba je odlična. ☺

Kako postati kuhar? To res ne bi smel biti pretežak zalogaj. Potrebno je pokazati samo nekaj navdušenja in željo po delu v kuhinji. Začneš lahko tako, da se lotiš večine kuhar. Vse skupaj malce nadgradiš s tem, da v prostem času pomagaš staršem v kuhinji ali pa na taboru svoje proste minute preživiš v kuhinji. Če pa si še posebno zagret, lahko svojo željo predstaviš vodstvu vašega rodu in boš postal kuharski pomočnik na taborjenju ali morda za začetek le na kakšnem zimovanju. Pametno bi se bilo udeležiti tudi kakšnega tekmovanja v kuhanju pravega taborniškega golaža (pri nas sta dva tovrstna tekmovanja), ali pa na vodovem bivakiranju prevzameš mesto vodovega kuharja. Priložnosti za dokazovanje je tako res veliko in čez čas lahko postaneš tisti pravi taborniški kuhar. Seveda pa biti kuhar ni kar tako.

Taborniški kuhar je oseba, ki je vedno prva na mojem seznamu oseb, s katerim moram skleniti zaveznštvo in dobro prijateljstvo. Tako na vsakem taboru, ki ga obiščem ali se ga udeležim, kar se da hitro obiščem kuharja in se mu skušam malce prikupiti. Dobra hrana in kakšen "repete" sta tega res vredna. Da ne govorimo o tem, da so kuharji imenitni prenašalci vesti in zanimivosti, ki so se zgodile na taboru. Tako v parih minutah izveš praktično vse!

PLUSI in MINUSI ☺ !

+ (plus)

DOBRE kuharje imajo vsi radi!
Kuhar ni nikoli lačen!

Kuharji so sami svoji gospodarji!
Kuhar prvi izve vse čenče!

Saj poznate ta stari slovenski rek:
"Ljubezen gre skozi želodec!" ☺

Če ti kdo ni všeč mu pač ne daš
"repeteja"! ☺

- (minus)

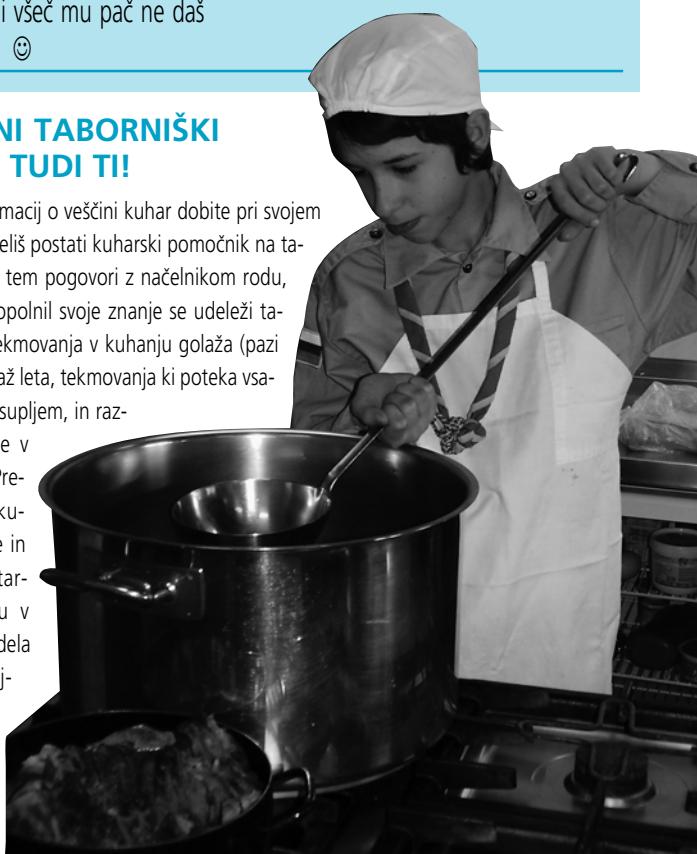
SLABE kuharje nima nihče rad!
Kuhar se prav hitro zasvoji
s hrano!

Prostega časa ni ravno veliko!
Vonj po kuhinji te spremlja
vsepovsod. Vonj se oprime kože,
las, oblačil,...

Delo je naporno, stresno, poteka v
težkih pogojih, in včasih zelo
nehvaležno!

POSTANI TABORNIŠKI KUHAR TUDI TI!

Več informacij o večini kuhar dobite pri svojem vodniku, če želiš postati kuharski pomočnik na taborjenju se o tem pogovori z načelnikom rodu, če bi rad izpopolnil svoje znanje se udeleži taborniškega tekmovanja v kuhanju golaža (pazi na razpis Golaž leta, tekmovanja ki poteka vsako leto v Grosupljem, in razpis Golažjade v Škofiji Loki). Prebiraj stare kuharske bukve in pomagaj staršem pri delu v kuhinji. Vaja dela pravega mojstra.

Razpis za NOT 2006

Rod močvirski tulipani vas pričakuje na 29. nočnem orientacijskem tekmovanju-NOT 2006, ki bo potekal v noči s 25. na 26. marec 2006, v oddaljenosti 50 km iz Ljubljane. Zbor ekip bo 25. marca 2006 ob 17^h, prijave pa bodo potekale do 16.30 ure.

Pred štartom boste v dobri družbi reševali topo teste in preizkušali svoje sposobnosti v vrisovanju KT-jev, kjer pa ne rabite nekaj več znanja kot "a gre teren dol al gor", poznavanje termina južno/južne, pa kakšnega topografskega znaka kot je prepust in dobro prebiranje navodil – ali je KT v gozdu ali ne. Med progo boste signalizirali v Morsejevi abecedi, reševali test prve pomoči in prehodili še Miletovo minsko polje, najbolj zagrizeni pa boste še vso hitrostno etapo pretekli.

Tekmovanje bo potekalo v petih kategorijah:

- **POPOTNICE** – od 16 do 20 let (let. roj. 86 – 90),
- **POPOTNIKI** – od 16 do 20 let (let. roj. 86 – 90),
- **GRČICE** – od 21 let (let. roj. 85 in starejše),
- **GRČE** – od 21 let (let. roj. 85 in starejši),
- **KORENINE** – povrečna starost članov ekipe je 30 ali več, ekipe so lahko mešane.

Prosimo, da se starostnih omejitve držite! Starost udeležencev bomo preverjali, zato potrebujete s seboj nujno osebni dokument s sliko (osebno, vozniško ali potni list).

Prijavnico najdete na spletni strani <http://not.rutka.net>.

Prijave pošljite do petka, 17.3.2006 na naslov: Tanja Potočnik, Tržaška 51 1.vhod, 1000 Ljubljana (031 337 497) ali na e-naslov: potochnik.tanja@gmail.com.

Prijava ekipe je veljavna le, če je poleg prijave še fotokopija položnice s plačano startnino in zagotovilo načelnika oziroma starešine rodu, da se bodo njihove ekipe vedle v skladu s taborniškimi zakoni. Tisti, ki se boste prijavili preko e-maila ali po telefonu, prosim da pošljete po e-mailu skenirano položnico oz. potrdilo o plačilu. Na položnico vpišite pod sklic: 00 222303-šifra rodu (če šifre ne pozname, vprašajte na ZTS).

Startnina znaša 11.000 SIT. Nakažite jo na naslov: Društvo tabornikov Rod močvirski tulipani, Tržaška 74, 1000 Ljubljana. Številka transakcijskega računa: 02083-0018701966 (do 17.3.2006). Startnine na startu ne sprejemamo!

Tudi letos bomo na NOT-u uporabljali **Sportident**, sistem elektronskega perforiranja. Čipe si lahko izposodite ob prijavi. Kavcija znaša 5.000 SIT, ki jo dobite nazaj, razen v primeru izgubljenega in poškodovanega čipa. Uporabljate lahko tudi lasten čip, vendar vas prosimo, da to navedete v prijavnici.

Več informacij najdete na <http://not.rutka.net>, lahko pa se obrnete tudi na vodjo tekmovanja Leo Kavalič, lea.kavalic@guest.arnes.si, 040 270 330.

Število ekip iz enega rodu ni omejeno.

Močvirci vabijo!

ŠKLTB 2006 – Škalska Liga, Ka Te Briga 2006

Četa Škale Divji volk iz Škal pri Velenju (rod Jezerski zmaj – Velenje) letos že šestič zapored organizira šaljivo taborniško tekmovanje, ŠKLTB.

Letošnja tema tekmovanja so "OLIMPIJSKE IGRE", tekmovanje pa se bo odvijalo v soboto 08.04.2006 na znani lokaciji pred OŠ Škale!

Torej tekmvalci, sedaj ko veste temo tekmovanja, si lahko začnete iskati primerno opremo, da boste s svojim nastopom navdušili kontrolorje in tako dobili še dodatne točke.

Še nekaj pomembnih informacij o tekmovanju:

Tradicionalnega prenočevanja iz petka na soboto letos ne bo! Po lanskih izgredih nekaterih posameznikov, se je letos organizatorski odbor odločil, da bo prenočevanje omogočeno samo ekipam, ki v soboto nikakor ne morejo priti na kraj tekmovanja. Ekle, ki bi želele prenosciti, naj to povedo ob prijavi! Bo pa v soboto po koncu tekmovanja slovesen zaključek s skritim gostom in podelitvijo nagrad.

Na tekmovanje vabimo tudi člane ZSKSS in ZBOKSS!

Tudi letos bo v okviru humanitarne akcije, ki jo izvaja slovenska vojska, imelo tekmovanje humanitarno noto.

Vsi, katere smo prepričali, se lahko prijavite že danes in sicer na:

- Tel.: 041/519-744 (Rok Miklavžina)
- <http://skalska.rutka.net>

Ne odlašajte in ne bodite zadnji!

Več informacij o letošnjem tekmovanju sledi v naslednji izdaji Tabora in na <http://skalska.rutka.net>, kjer lahko dobite informacije o vseh Škalskih ligah do sedaj.

Torej, če se radi zabavate, kaj novega naučite, imate radi adrenalin, ali pa bi radi spoznali kakšnega novega prijatelja in živite v duhu taborništva, ste vabljeni tudi VI!

Lep pozdrav, "ka te briga!"

INTERVJU

Maruša Baša

Arhiv Andreja Lozarja

Andrej Lozar-Silos

Vsak človek je zase svet, čuden, svetal in lep, kot zvezda na nebu ...

Andrej je tabornik, ki ga poznamo vsi. Vendar se ne ukvarja le s taborništvom. Poleg študija strojništva svoj čas posveča delu na mednarodnem področju. Z mednarodnimi projekti se je prvič srečal leta 2003, ko je 8 mesecev kot prostovolec delal v Luksemburgu, od takrat naprej pa je sodeloval pri pripravi štirih mednarodnih izmenjav.

Tabornik si že leta. Tvoja pot?

Začel sem v Zmajevem rodu (četa Samorastniki), kmalu sem postal načelnik čete iz katere smo nato ustanovili samostojen Rod Samorastniki. Ker v rodu skoraj nismo imeli starejših tabornikov, sem zgodaj prevzel odgovornosti in funkcije. Z 18 leti sem začel sodelovati z MZT in kasneje postal član izvršnega odbora MZT, bil sem načelnik za podporo. Nekako vzporedno sem v ekipi za vzgojo kadrov v MZT pobliže spoznal izobraževanje v ZTS. Izobraževanja se lotevam sedaj tudi na bolj profesionalnem nivoju. Trenutno opravljam funkciji starešine rodu in načelnika za finančno-materialne zadeve v MZT, sodelujem tudi pri projektih na ZTS, v KVIO (komisiji za vzgojo in izobraževanje odraslih), KMD (komisiji za mednarodno dejavnost), KOPR (komisiji za program) ... Čeprav nikjer nisem uradno član, sodelujem skoraj povsod ☺.

Od kod tvoje taborniško ime—Silos?

V rodu vsak dobi drugo ime. Ko sem bil majhen sem malo več jedel, nekdo je predlagal to ime in vsi so se strinjali. Zanimivo je, da me povsod poznajo kot Silosa, v rodu pa se ime splošni prijelo.

In kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Ostati v organizaciji. Ambicij po dodatnih vodvenih funkcij nimam, sem pa vedno pripravljen sodelovati v kakšni dobrri ekipi. Iz rodu se počasi umikam in vodenje prepuščam mlajšim, v MZT pa zaenkrat še ostajam.

Kje te taborniki lahko srečamo?

Marsikje. ☺ Na NaBoju, pri mednarodnih programih, na vodniških tečajih ...

V Luksemburgu si delal na tamkajšnji "zvezi". Kaj si pravzaprav počel?

O tem se je že veliko pisalo :). V okviru projekta Evropske prostovoljne službe (EVS) sem pomagal izobraževalni ekipi ter pri programskih aktivnostih, sodeloval sem pri organizaciji tabora Luksemburžanov v Sloveniji in opravljal delo vodnika v lokalnem rodu.

Od takrat naprej se veliko ukvarjaš tudi z mladinskimi projektmi. Več o tem?

Največ delam trenutno s programom Mladina. Zadnje čase izvajam promocijo teh programov znotraj ZTS.

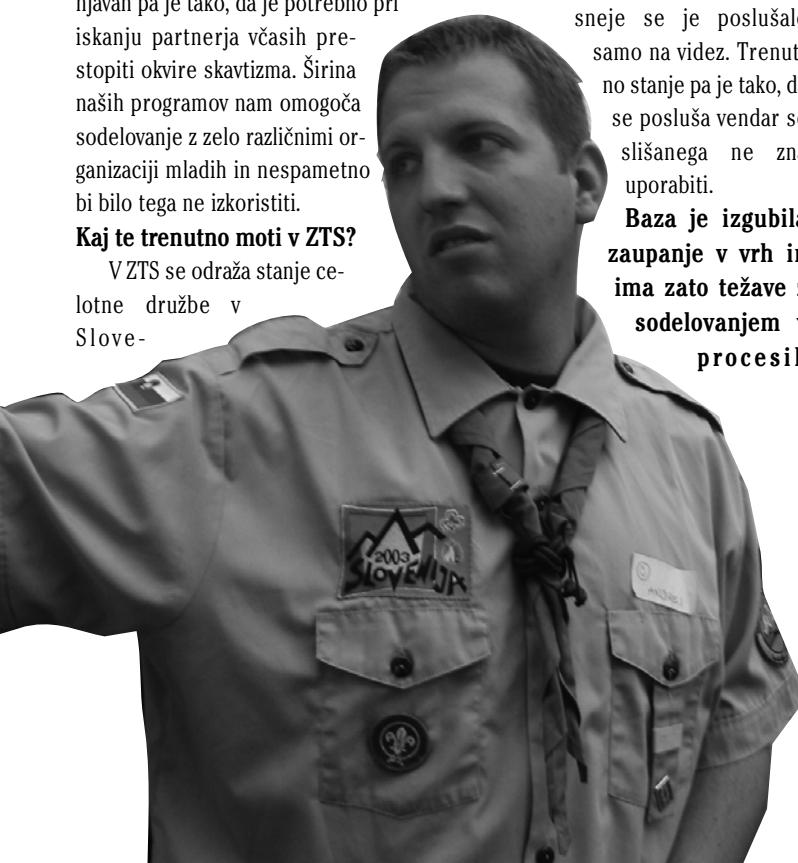
Na voljo je veliko sredstev, ki pa se jih v ZTS ne izkorističa dovolj. Pripravljam tudi dodatne materiale, z namenom da bodo rodovi bolj seznanjeni z možnostmi sodelovanja z drugimi organizacijami v Evropskem prostoru. Kot svetovalec lahko pomagam kateremu koli rodu pri pripravi prijave na program, pripravljen pa sem pripraviti tudi informativne delavnice zanje o programu samem ter pomagam pri iskanju partnerjev.

Kaj sploh je program Mladina?

V osnovi je Mladina program za mlaide med 15 in 25 letom, namen projektov pa je predvsem povezovanje mladih z različnih kulturnih okolij. S taborniškega stališča so najbolj atraktivne izmenjave mladih, (v lanskem letu smo imeli 4) ter EVS, evropska prostovoljna služba. Na žalost se na EVS projekte še vedno prijavlja malo ljudi. Razlogov za to je več, najverjetnejši so neinformiranost in pomanjkanje gostujočih organizacij za EVS. Pri izmenjavah pa je tako, da je potrebno pri iskanju partnerja včasih prestopiti okvire skavtizma. Širina naših programov nam omogoča sodelovanje z zelo različnimi organizaciji mladih in nespametno bi bilo tega ne izkoristiti.

Kaj te trenutno moti v ZTS?

V ZTS se odraža stanje celotne družbe v Sloveniji.

Udeleženci projekta Where Were the Walls pred Berlinskim zidom.

niji. Vsi so preveč napeti in ob kakršnem koli dražljaju skačejo do stropa, brez da bi kdor koli sploh slišal ali pa razmisli, kaj je nekdo povedal in kaj misli s tem ...

Na splošno je največji problem v komunikaciji in dialogu. Nekateri ne znajo in nočejo slišati, drugi ne znajo povediti. Preveč starih emocij in nasprotovanja v osnovi. Malce so stvari zgodovinskega izvora, ko v vrhu organizacije ni nihče znal poslušati, ka-

sneje se je poslušalo samo na videz. Trenutno stanje pa je tako, da se posluša vendar se slišanega ne zna uporabiti.

Baza je izgubila zaupanje v vrh in ima zato težave z sodelovanjem v procesih

odločanja. Vrh organizacije pa vidi samo stvari napisane z odebelenimi črkami, ne zna pa brati med vrticami.

Sprožili smo kar nekaj procesov, ki so se ustavili, ali pa bili do konca metodološko nepravilno in nestrokovno izpeljani, in sploh se ne čudim, da ljudje nimajo pri procesih, ki pa so za napredovanje organizacije nujni, več želje sodelovati.

Če združim misli v metaforo trenutno v ZTS skupaj zvezani plavamo v deroči reki, kjer vsak sili na svojo čer. Namesto, da bi se skupaj usmerili proti enemu od bregov in potem po trdnih tleh našli nov dom, upamo, da bo tolmin na dnu slapa dovolj globok in nas bo tam čakal raj, nekateri pa celo, da

Na sprejemu pri ministrici za družino in socialne zadeve v Luxemburgu, z delegacijo ZTS in LGS.

Med promocijo EVS in programa Mladina na gimnaziji Kranj.

jim bo uspelo pretrgati vez in bodo lahko stali na svoji skali.

Kateri je bil tvoj največji mednarodni projekt? Nam lahko poveš kaj več o njem?

Moj? S tem verjetno misliš projekt pri katerega pripravi in izvedbi sem sodeloval. To je bil projekt, ki je potekal zadnje poletje, W.W.W. (Where Were the Walls), katerega namen je bil povezati mlade v državah "stare" in "nove" Evrope.

Priprava projekta je od osnovne ideje, ki se je aprila 2004 porodila v Fiesi, na seminarju za vpostavljanje kontaktov čezmejnega sodelovanja v organizaciji NA Mladina, do realizacije potekala 2 leti. Pri projektu je sodelovalo 13 organizacij iz 9 evropskih držav, med njimi tudi ZTS. Samega projekta se je udeležilo 54 posameznikov.

Namen projekta je bil rušiti zidove med dvema Evropama in to simboliko smo v tem času večkrat uporabljali. Prepotovali smo staro vzhodno mejo Evrope od Finske do Italije (preko Estonije, Latvije, Poljske, Nemčije, Češke, Madžarske in Slovenije) in po poti povezali mlade v starih in novih članicah unije. V vsaki državi smo v obmejnih mestih, kot pri nas Nova Gorica, pripravili program za mlade na ulici z različnimi zabavnimi vsebinami na temo EU. Hkrati je bilo 21-dnevno potovanje velika medkulturna izkušnja za vse udeležence projekta, pa tudi ogle-

dali smo si precejšnji del Evrope.

Projekt je bil tudi rekorden do sedaj, po višini odobrenih sredstev iz programa Mladina, prijavili pa smo ga v Italiji, ker je tam ostajalo največ sredstev iz programov čezmejnega sodelovanja.

Tvoja zadnja misel preden končava ta intervju?

Naj bo ta v povezavi z aktualno politiko. Mislim, da je treba v organizaciji začeti obdelovati "skupno njivo". Za organizacijo bi bilo najbolje, da se ne oziramo le vsak nase in začnemo nastopati skupaj. Nesmiselno je povsod iskati le probleme, pristopiti moramo k skupnemu reševanju naših skupnih težav. Vsak naj na svojem področju naредi čim več kar lahko in prav tako pusti druge delati na njihovem področju. Bodoče vodstvo pa naj se nauči še slišati, ne le pošlušati, kar se dogaja v zadnjem času, kar je vseeno že napredok. Samo skupaj lahko naredimo kaj dobrega.

Tabor na obisku

Zanimivo je, da šentjernejski rod nima rednih vodovih sestankov. Vodniki so srednješolci, ki velikokrat med tednom nimajo časa, saj jim ga veliko vzamejo šolske obveznosti in žalostno bi bilo, da bi vodovi sestanki predstavljali za vodnike nujno zlo ali obremenitev. Te težave so RSH-jevci iznajdljivo rešili z sestanki vsako tretjo soboto v mesecu, na katera povabijo še starše ter imajo z njimi skupne akcije. Podobno se srečujejo tudi grče, ki poleg sebe pripeljejo svoje družine, z bodočimi ali sedanjimi taborniki.

Večino RSH-jevcov predstavljajo MČ-ji in grče.

**Zadnjih nekaj let
taborijo na
različnih
prostorih vzdolž
Kolpe.**

Rod pogosto sodeluje z novomeškim rodom, predvsem v obliki skupnih razprav ali posvetov in izmenjavo mnenj. Organizirali so tudi srečanje PPjev obeh rodov, saj nekateri vodniki iz RSH delujejo kot vodniki v Novem mestu, kar je odlična izmenjava. Novomeščani dobijo pomoč v obliki vodniškega kadra, Šentjernejčani pa vedno zaželeno prakso ter nove izkušnje.

Približno 40 MČ-jev predstavlja 30 % šentjernejskih tabornikov.

Po upadu pred leti se GG-ji ponovno
vračajo v rod.

Praznik Jernejevo je dobra priložnost za
promocijo taborništva.

Rod samotni hrast

Rod samotni hrast iz Šentjerneja se lahko zgodovino. Leta 1957 ustanovljeni rod ima Ustanovitelji naj bi taborili pri osamljenem poimenovali novi taborniški rod.

Vsako leto organizirajo letno taborjenje v domačem koncu Slovenije. Začeli so v Dolenjskih Toplicah, nadaljevali na Gorjancih, sedaj pa že nekaj let preizkušajo različne lokacije ob reki Kolpi, ki se jim je resnično priljubila.

Začetki so bili težki, sedaj pa se na taborjenja odpravljajo z vse manj skrbmi in presenečenji. Letos se ponovno vračajo na staro mesto ob Kolpi.

V sklopu Jernejevega postavlja

RSH-jevci so poznani po tradicijskih
Tabor RSH.

hrast Šentjernej

o pohvali z bogato, skoraj petdeset letno
a zanimivo zgodbo o izbiri imena.
m starem hrastu, po katerem so kasneje

Lokostrelstvo na taboru.

več propagandnih taborov.

cionalnih palačinkah velikankah.

Pasji del rodu. ☺

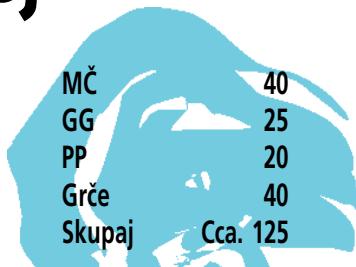

Foto: arhiv RSH

Pogovor z Mojco Sintič, starešino rodu

Kako to, da imate tako nenavadno, a izvirno obliko vodovih sestankov?

To je predvsem zaradi dveh dejavnikov. Prvi je ta, da si vodniki težko vzamejo čas med tednom, drugi pa ta, da starši težko pripeljejo otroke na vsakotedenške sestanke. Okolica Šentjerneja je sestavljena iz mnogih vasi, kar se izkaže za še kako velik problem pri prihajanju na sestanke. Odločitev se je izkazala za zelo dobro, saj gre za popolnoma drugačno obliko dela, ki veliko pripomore k splošnemu vtišu.

Po starosti strukturi ste nekoliko starejši rod. Koliko svobode puščate PP-jem?

PP-jem pustimo veliko svobode, saj imajo možnost, da delajo po svoje in si marsikaj organizirajo sami. Vsako leto jim damo tri dni, da sami postavijo letni tabor, mi pa smo jim na razpolago za nasvete. Zdi se mi, da se preko tega sami naučijo največ.

Torej ne prihaja do konfliktov med generacijami?

Ne, odlično se ujamemo. Seveda obstajajo določena pravila, ki pa jih oboji sporazumno spoštujemo.

Rod samotni hrast je po petdesetih letih dela v polnem zagonu. Ugledno število članov, zanimive akcije in izvirne rešitve kažejo na odlično delo rodove uprave. Po manjšem upadu članov (predvsem MČ-jev) ob zaživetju skavtov v Šentjerneju se stanje že izboljšuje, saj v rod prihajajo novi in novi taborniki, ki bodo nekoč uspešno nadaljevali delo sedanjega vodstva.

KOSOBRINOVI PRIPRAVKI

Kosobrin

Sirup iz borovih vršičkov

Potrebujemo: 20 dag borovih svežih vršičkov (tako naravné vršičke lahko uporabljamo celo leto), 1 kg sladkorja, 1 liter vode.

Priprava: borove vršičke prelijemo z vodo in jih damo v kotličku na ogenj. Potem ko voda zavre, kuhajte 10 minut. Precedite in v dobljeni sok primešajte sladkor, ponovno zkuhajte in kuhajte približno 20 minut na zmernem ognju. Še vroči sok nalihte v steklene kozarce s širokim glrom takoj zaprite in spravite v temen in hladen prostor.

Sirup razredčen z vodo se lahko uporablja tudi kot sok. Nerazredčen se lahko uporablja za izkašljevanje pri prehlad-

nih boleznih. Uživamo 1 čajno žlico sirupa zjutraj in zvečer. Vsak čaj lahko osladimo s tem sirupom namesto sladkorja. Sirup lahko uporabimo tudi za pripravo kakšnih jedi.

Musli z borovim sirupom

Potrebujemo: 1 jedilno žlico borovega sirupa, 1 banano, 1 dag drobno narezanih lešnikov, 1 žlico rozin, pomarančni sok, 3 dcl mleka, 4 žlice kornfleksa

Priprava: Kornfleks prelijte z mlekom, borovim sirupom in pomarančnim sokom. Pomešajte z narezano banano in rozinami. Pustite stati 10 minut, da se kornfleks napije, na koncu posipajte z drobno narezanimi lešniki.

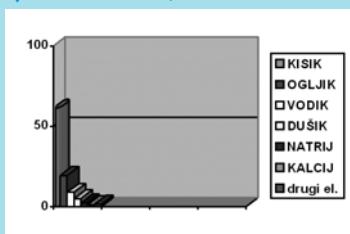
kemijski taborištvo

Lea

V tem članku predstavljam, kateri elementi sestavljajo nas ljudi in kateri elementi nas obdajajo v zraku in zemlji.

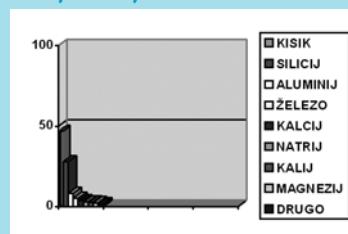
Glavni elementi v človeškem telesu in njihovi masni deleži, izraženi v odstotkih:

Več kot pol človeškega telesa sestavlja voda. Poleg vode v našem telesu prevladujejo spojine kot so beljakovine, maščobe in ogljikovi hidrati. Maščobe in ogljikovi hidrati so iz ogljika, vodika in kisika, medtem ko beljakovine vsebujejo še dušik.

Elemente, nujne za naše telo, dobivamo s hrano.

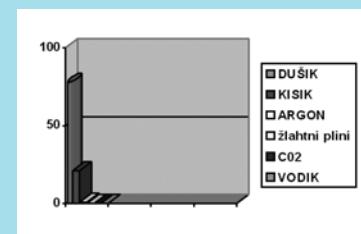
Količina najpogostejših elementov v zemeljski skorji:

Zemeljska skorja je tanka skalnata plast na površju, v globino seže kakih 50 km.

Na zemlji se najde vsega 92 elementov, vendar teh osem elementov sestavlja čez 98 % zemeljske skorje. Drugih 84 elementov zavzema le 1,5 %. Povrhу pa dva najpogostejša elementa, kisik in silicij, sestavljata skoraj tričetrt mase zemeljske skorje.

Sestava zraka:

Zmes plinov, ki obdaja zemljo, se imenuje atmosfera ali ozračje.

**Novo nagradno vprašanje je:
Zakaj je ogljikov dioksid pomemben za rastline?**

**Nagrado za odgovore v prejšnji številki bo prejel Rok Smrdelj.
Nagrada je taborniški priročnik Užitne rastline.**

- Dušik je zelo nereaktivен (inerten) plin.
- Kisik je najbolj reaktivni plin v zraku. Med dihanjem iz zraka v pljučih preide v krvni obtok, ki ga odnese k celicam v našem telesu.
- Ogljikov dioksid je prisoten le v majhnih količinah, a je zelo pomemben za rastline.

Primož Kolman

Astronomija

Pomlad astronomske znanosti?

Čeprav bo minilo že dobrejih 35 let odkar je zadnja misija Apolla na Luno ponesla človeško posadko, se raziskave vesolja nikakor niso ustavile. Vesoljske sonde serije Pioneer in Voyager so poslale prve slike zunanjih planetov posnete iz neposredne bližine, odkrite so bile manje Lune, ki jih z Zemlje prej niso videli.

Vorbitah okoli Zemlje krožijo umetni sateliti. Eden izmed njih je Hubblev teleskop, ki danes predstavlja najbolj ostro oko človeštva za pogled v globine vesolja, drugi je SOHO, ki ne-prekinjeno opazuje aktivnost Sonca. Vesoljska robova Spirit in Opportunity že drugo leto uspešno raziskujeta površino Marsa, okoli Saturna pa kroži Cassini, ki tudi že dobro leto pošilja slike kolobarjev in lun, posnete iz njihove neposredne bližine. V okviru projekta Cassini je predviden tudi pristanek na največji saturnov satelit Titan, ki je le malo manjši od Zemlje. Vesoljska sonda Stardust se je uspešno vrnila s svoje misije in s seboj prinesla vzorce kometa Wild 2. Japonska vesoljska sonda Hayabusa pa je uspešno pristala na 500-metrskem asteroidu Itokawa, ki je kandidat za trčenje z Zemljijo v naslednjih nekaj milijonih letih. Hayabusa je z nabranimi vzorci že na poti nazaj na Zemljo. Njeno vrnitev pričaku-

jemo v letu 2007. Rusom cveti vesoljski turizem, kozmologija, kot teoretična znanost, pa je vse bliže odgovoru na vprašanje o samem začetku.

V zadnjem času smo priča kar nekaj zanimivih odkritij. Odkritje "termalne vode" na Jupitrovem luni Evropa trenutno daje največ možnosti za obstoj nezemeljskega življenja, Pluton nima le eno, ampak kar tri lune. Izkazalo se je, da relativnostna teorija predstavlja zelo pomembno vlogo tudi v vsakdanjem svetu. Zlato na primer brez nje nikoli ne bi bilo zlato ampak srebrno ... Raziskave so vse bolj usmerjene v iskanje odgovora o samem začetku. Tri letni projekt analize sevanja ozadja Vesolja je prinesel pričakovani odgovor. Vesolje ni moglo nastati iz homogene snovi, saj sicer ne bi prišlo do formiranja galaksij, kljub temu pa še ni jasno kje se skriva "temna snov", ki naj bi predstavljala kar 90% celotne snovi Vesolja. Od te snovi je namreč odvisno, kakšen bo pravzaprav konec vesolja.

Itokawa – 500m velik asteroid, s katerega japonska vesoljska sonda prinaša na Zemljo vzorce.

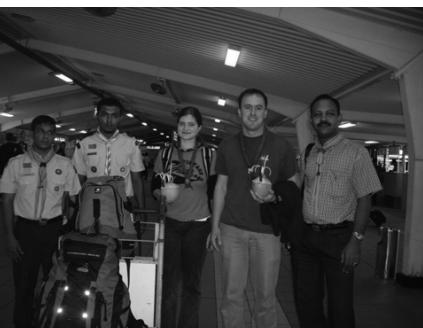
420 milijonov svetlobnih let oddaljena galaksija, ki jo vesoljski teleskop Hubble posname z neverjetno natančnostjo – ostrina slike nam odkrije, da ima galaksija "rep", ki sicer za galaksije ni značilen. Rep je najverjetneje posledica trčenja z drugo galaksijo.

ogrožajo tudi več kot kilometrski asteroidi. Zavedanje o tem, da se je na Zemlji že večkrat v zgodovini prav zaradi padca takega telesa zgodila globalna katastrofa, ob kateri je izumrlo tudi 50 in več odstotkov vrst, med drugim tudi dinozavri, nas navdihuje, da vse bolj pozorno opazujemo nočno nebo in iščemo možne kandidate za takšno trčenje. Čeprav danes še nimamo učinkovitega orožja proti tej "nadlogi", pa je v tem trenutku morda pomembno prav zavedanje, da Zemlja kot planet še nikoli prej ni bila tako blizu možnosti, da se "sama" zaščiti. Njena zaščita pred padci meteoritov bo v prihodnosti morda prvič v njeni zgodovini plod človeških možganov. To pa bomo lahko dosegli le z znanjem in razvojem.

Od rodov

So skavti drugje drugačni? (Maldivi 12. 1. - 27. 1. 2006)

Ko sva stopila iz letališča (Male – Maldivi), naju je namesto tropskega sonca zasleplil "fleš" fotoaparativ. Njen gostitelj je bil Ibrahim Zameer – Zambe (načelnik za odnose z javnostjo).

Prihod na letališče Male.

Število skavtov na Maldivih se giblje okoli 4000. Njihov sistem dela je nekoliko drugačen od našega. Vodniki so večinoma učitelji, glavni predstavnik posamezne skupine je ravnatelj šole. On mora tudi dati dovoljenje za aktivnosti – izlet, tabor... Vodnik lahko postaneš šele, ko dopolniš 18 let in kriteriji so dokaj visoki. Biti vodnik je izredna čast, da o wood badgih sploh ne govorimo. Kroji – imajo jih vsi od najmlajših naprej, in nobenemu ni nerodno iti z njim po ulici. (Tukaj misliva, da so nam res lahko za vzugled.) Oni so za nuju pripravili obiske v šolah (bila sva tudi pri pouku), nekaj dnevnih izlet na otok Thulhaadho, na katerem sva bila

Ogled otoka Thulhaadho.

edina belca; en dan na luksuznem turističnem otoku (da sva spoznala, česa si ne moreva privočiti), nočni ribolov z vsemi glavnimi predstavniki SAM (Scout Association of Maldives), ogledi mestnih znamenitosti,... Na njihovo prošnjo sva midva predstavila program, ki ga izvaja naš rod, našo državo, še posebej pa sva jih presenetila s pestro ponudbo naših taborniških iger. Tu nam pa niso kos. Zelo so zainteresirani tudi za kakšno izmenjavo, o tem je bilo izrečenih veliko besed. Lahko se pohvaliva tudi s tem, da sva spoznala regionalnega direktorja Azijско – Paci-

(sola)igranje s skavti.

fiške regije (Abdullah Rasheed), ki ima pod svojim okriljem 18 milijonov skavtov. Tu lahko resnično začutiš, da si del te velike svetovne organizacije in da so vsi tvoji bratje in sestre.

Več slik lahko najdete na naši spletni strani: <http://prg.rutka.net> (Maldivi).

**Gregor Robič in Sonja Koren
Pokljuški rod Gorje,
foto: Gregor Robič**

Gozdni sadeži - RKJ Spodnja Idrija na zimo- vanju

Bilo nas je dvanaest in bilo je božično popoldne. Zbrali smo se Pr' Petriču in se peš podali na uro trajajoč vzpon do Pocka. Na cilj smo prispevali zadihani, a polni pričakovanja. Namestili smo se v koči, sledilo pa je gretje na veliki peči, kar je gotovo ena izmed najboljših stvari v hiši. Kuharska ekipa je za večerjo spekla čisto prave pice iz krušne peči. Vse pohvale njim, saj smo zares dodobra napolnili naše želodce. Kot se za prave tabornike spodboli smo "družabni" večer preživel ob igricah in petju.

12 pravih RKJ-jevcov. Foto: Andrija Majsen

Prav gotovo najbolj razveseljujoča novica novega dne je bila obilica snega. Mama narava nam je res podarila zajetno mero te zimske pregrehe. Po zajtrku smo se odločili za sprehod do Kovka in nato še do Kamutajš. Po zajetnem vzponu so se nam kar zaiskrile oči ob pogledu na bele planote in predvsem motorne sani. Poklicali smo našega tabornika Mateja, ki je poskrbel, da smo sani lahko tudi preizkusili. To je izkušnja, ki je ne pozabiš kar tako, in mislim, da je lahko žal vsakomur, ki se

ni udeležil zimovanja. Premraženi od divjih voženj smo se ogreli s čajem, ki sta ga pripravila Goran in Matej (najbrž je imela prste vmes tudi njuna mama). Ura pa se je vse bolj bližala času kosila, tako da smo se vrnili proti naši koči. Preostanek dneva je minil ob kepanju, sankanju, smehu in petju. Popoldne so se poslovili naši najbolj zavzeti študenti, tako da nas je ostalo samo še sedem.

Zadnje jutro zimovanja smo se še zadnjič ogreli na peči, potem pa v sneg... Pot proti Spodnji Idriji je poskrbela, da smo razgibali vse smejalne mišice, saj se je pod plastjo snega skrival led, ki je sprožil številne padce. Na srečo so se vsi končali brez posledic, tako da smo se srečno vrnili domov.

Bil je sneg, bili smo mi, bilo je super, v polnem pomenu besede!

Tina (PP klub Gozdni sadeži)

Izobraževalno-motivacijski vikend RMB

Sliši se zelo huda zadeva ... ampak PP-jem iz Roda mladi borci Ajdovščina je bilo takoj jasno, da gre še za eno zabavno akcijo, ki bo ostala v lepem spominu. V zimskem času naj bi bilo normalno, da motivacija pada, da so vodniki že skoraj brez idej za mrzle vodove sestanke in da se malo ulenimo. Zadosten razlog za vikend na zasneženem Pšenku, kjer imajo svojo kočo prijazni idrijski taborniki.

Tako smo začetek decembra preživeli v družbi, ki jo imamo najraje, ob tem pa naredili še veliko koristnih stvari. Izdelali smo cel kup plakatov za naše nove taborniške prostore, izumili kar nekaj novih vozlov, si izmislili in preizkusili številne nove igrice, odigrali tradicionalen 'twister', v teoriji in praksi postavili šolski primer igluja ter naredili program za sprejem dedka mraza (ki je ekskluzivno napovedal prihod med svojim dopustom na Havajih!!). Tiste, malo bolj resne načelnice, so imele končno čas, da so se v miru pogovorile o načrtih za delo v rodu, drugi pa so se vdajali neskončnim debatam in kuvarskim eksperimentom ali pa že prej omenjenemu konstruiranju igluja. Seveda nas je obiskala tudi delegacija idrijskih tabornikov, da bi prenesla svoje bogate izkušnje o upravljanju agregata na nevedne ajdovce. Še enkrat hvala ☺. Vsestransko učenje torej.

In tako je prišel čas za odhod. Strinjali smo se, da je vikend uspel, čeprav se je ponašal z nekim čudnim imenom. Zgleda, da je bil tisti 'feeling' to, kar smo v teh smešnih besedah iskali. O debati ali je za take občutke kriva družba ali pa izjemno bioenergetsko polje okrog koče idrijskih tabornikov, pa kdaj drugič. Vsekakor, RMB priporoča!

Katarina & Janja

Nju jir parti o5 raport

10 ..., 9 ..., 8 ..., 7 ..., 6 ..., 5 ..., 4 ..., 3 ..., 2 ..., 1 ... Srečno novo leto!!! Juhuuuu!!! Pok zamaška iz steklenice šampanjca. Raketiranje neba z raznimi barvami iz piromanskih baterij in vonj po smodniku ter izrekanje čestitk in dobrih želja vsepovprek. In kaj je tu kaj posebnega, bi se vprašal naključni mimočoči. Saj to je opis tipičnega trenutka, ko se silvestrovski prevesi v novo leto. Res je. Ampak s to razliko, da je novo leto za PP-je in grče rodu Veseli veter letos prišlo nekoliko prej.

Foto: A. C.

Toda vrnilo se na začetek. Vodstvo RVV se je odločilo, da bo organiziralo akcijo za PP-je, saj se, na žalost, za njih pri nas bolj malo dogaja. RVV je božič in novo leto praznoval nekoliko prej in sicer v noči s 26. na 27. december, v vasi Bokrači. Hrane za poln hladilnik in še več, doma pečeno pecivo, (brezalkoholna) pičača, naredili smo si tudi bovlo in (brezalkoholne) koktejle (hvala reviji Tabor za recepte ☺). Na jedilniku je bila pizza večer, narezek čez noč in palačinke za zajtrk.

Obiskal nas je tudi božiček, ki je splezal na balkon in nas presenetil. Ker nobeno praznovanje novega leta ni popolno brez ognjemeta, smo ob polnoči pokurili nekaj baterij in odprli flašo srebrne radgonske penine. Darila smo si "razdelili" po sistemu "vzemi novo s kupa, ali pa ukradi sosedovo". In če se nismo pri tem "razdeljevanju" zadosti nasmejali, smo se toliko več pri kvizu. Ko smo se malo pomirili, smo si ogledali film Taxi (francosko verzijo) in spet pokali od smeha. Nato smo se počasi odpravili spat. Zjutraj, oz. pač ko smo vstali, pa seveda vsem neljubo, toda obvezno pospravljanje.

Ventilatorrr...

Kaj dobim jaz?

Nina Arnuš

Jaka Bevk - Šeki

Vodniški vikendi

Vsi vemo, da za vodnike obstajajo izobraževanja: najprej (da sploh lahko postanejo vodniki) se udeležimo vodniškega tečaja, potem se lahko odločimo in nadaljujemo z GG vodniškim tečajem ali se udeležimo kakšnega specialističnega tečaja. Če želim postati načelnik čete, družine, rodu, pocukam za rokav načelnika in skupaj se odločiva, da grem na tečaj za vodje enot.

Klub vsem naštetim tečajem, izobraževanjem pa nam vsem čez leto kdaj pada motivacija za delo. Počutimo se brezvoljni, brez idej in sploh se nam ne da hoditi na tisoč in en sestanek... Zato so v nekaterih rodovih "izumili" vod-

iz potreb vodnikov – vprašajte jih, katera znanja jim manjkajo, kaj bi žeeli izboljšati, katere so pereče teme in problemi. Seveda pa v programu ne sme manjkati zabava in druženje, zaradi katerih bo tak vikend še posebej zanimiv. Še bolj konkreten predlog: osvo-

Več na temo motivacije vodnikov najdete na gradivo.rutka.net.

niške vikende, ki so namenjeni predvsem pridobivanju veselja do dela, novega znanja, druženja in spoznavanju celotnih vodstev rodov.

Recept za izvedbo vodniškega vikenda je preprost: na seji rodu, čete, družine se dogovorite za datum (najbolje vikend ali kakšne počitnice) in najamete kočo (ali če imate srečo, greste kar v svojo). Program naj izhaja

jite in ponovite osnovna znanja iz mnogobojja, naredite delavnico na temo stikov s starši (kako se pogovarjamо z njimi, zakaj nam je včasih nerodno, zakaj je pomembno, da imamo sploh stike z njimi), zvečer naj sledi zabava z rdečo nitjo (npr. pustovanje), zjutraj pa za zbujanje sledi krajša orientacija. Po izkušnjah iz lastnega in iz drugih rodov, so taki vikendi prava popestritev rodo-

vega dogajanja. O njih se še veliko govori in smeje na ta račun, predvsem pa ekipe rodov poveže, da potem lažje delajo skupaj.

Psihologija

Pozitiven odnos do dela

Irena Jeretina

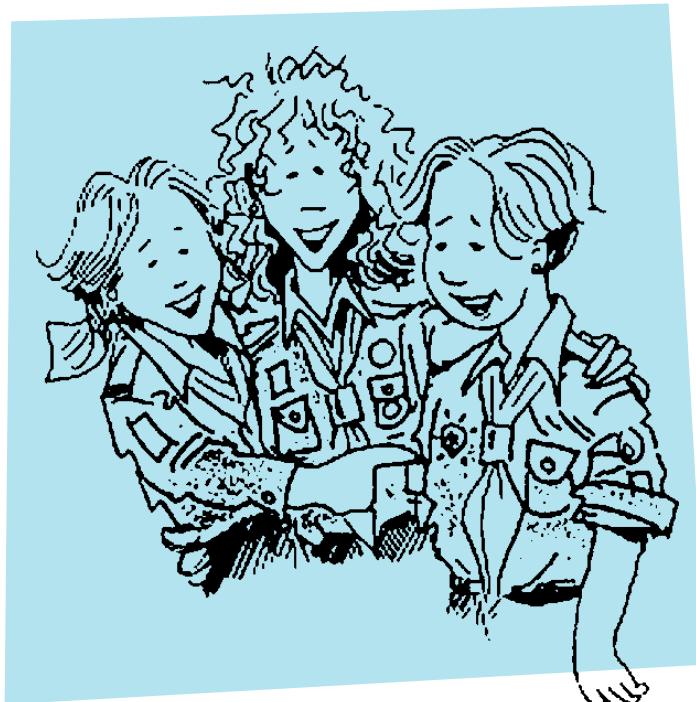
Tokrat se v psihološkem kotičku ne bomo posvečali vzgojnim in komunikacijskim problemom pri delu z mladimi taborniki, pač pa drugi "težavi", ki pogosto pesti vodnike in druge, tako ali drugače aktivne tabornike, ki so pripravljeni svoj prosti čas prostovoljno porabiti za dobrobit taborništva.

Gotovo se vam je že kdaj zgodilo, da ste imeli pri tabornikih vsega dovolj in se vam ni dalo več. Skoraj vsak vodnik kdaj pa kdaj pride v situacijo, ko se mu ne da pripravljati na vodovo srečanje in bi male tabornike najraje kar poslal domov. Organizator akcije se ob gori nalog in zapletov pomisli, da bi najraje vse skupaj kar odpovedal... V takšnih in podobnih trenutkih se potem pogosto vprašamo - zakaj sploh žrtvujemo toliko časa in energije za taborništvo?!

Aha, ob prebranem vam v glavi gotovo že besno utripa lučka - **MOTIVACIJA!** Seveda. Brez motivacije zjutraj ne bi niti vstali iz postelje, kaj šele, da bi se – kar tako – odločili svoj prosti čas nameniti vzgoji otrok in organizaciji raznoraznih aktivnosti, od katerih sami pravzaprav ne pridobimo nič "oprijemljivega".

Seveda vsak posameznik v sebi najde svoje lastne motive za neko početje ali aktivnost na določenem področju. V taborništvu nas večinoma druži želja po druženju in skupinskem delu, ali pa npr. želja po pridobivanju novih znanj. Nekatere žene tudi želja po priznanju ali uveljavljanju statusa, spet drugi pa imajo v sebi preprosto altruistično težnjo, narediti nekaj dobrega.

V situacijah, ko se sprašujemo, zakaj sploh še delujemo v taborniški organizaciji, nam **poznavanje lastnih motivov** pride zelo prav, zato je dobro, da o njih razmislimo in se jih zavedamo. A kljub temu se kdaj zgodi, da nam zmanjka motivacije in zapademo v

Če želiš dvigniti svojo motivacijo pri delu (v taborništvu, v šoli, službi ali kje druge) ti morda koristi branje knjižice FISH! – Filozofija po ribje (Lundin, C., Paul, H. in Christensen, J.).

brezvoljnost. Takrat se je fino oprijeti kakšnih trikov za hiter in učinkovit dvig motivacije. Eden takšnih "trikov" je zavedanje, da si **sami izbiramo odnos do dela**. Naprimer: če se odločimo, da se bomo imeli na vodovem srečanju fino, da bo zabavno in zanimivo, če bomo na srečanje prišli nasmejani, bo le-to sigurno minilo veliko zabavnejše in bolj uspešno, kot če se že vnaprej odločimo, da se nam ne da, da so otroci tako ali tako nezainteresirani za delo, ipd.

Glede na to, da v taborništvu skoraj nikoli ne delamo sami, je zelo pomem-

ben tudi naš **odnos do drugih**. Če s svojo pozitivno energijo pritegnemo druge in jih vključimo v svojo zabavo, nam bodo to pozitivno energijo vračali. Enako velja tudi pri delu z vodom: z raznimi presenečenji, z dobro pripravljenim programom in s pozitivnim pristopom otrokom polepšamo dan. Veseli in zadovoljni otroci, pa tudi nam popolnijo dan.

In v takšnih trenutkih vprašanje, ZAKAJ delam vse to, ne potrebuje odgovora. ☺

IMETI VOD GG

Dajmo si priložnost

Barbara Bačnik - Bača

V tej številki Tabora boste zasledili poudarek na aktivni participaciji, oziroma vključevanju članov v proces odločanja z namenom večjega zanimanja za samo udeležbo in izvedbo akcije. Poglejmo, kako naj bi stvar potekala pri gozdovnikih in gozdovnicah:

VPRAŠANJA ZA SPREMLJANJE DELA V VODU:

Ali vodnik komunicira z vsakim članom voda?

Ali je vodnik zgled svojim članom?

Ali vodnik skrbno planira delo in aktivnosti voda?

Ali vodnik uporablja vse razpoložljive vire za delo z vodom?

Ali vodnik koordinira delo v vodu tako, da ta funkcioniра kot skupina?

VOD ODLOČA:

V primeru dobre komunikacije med vodnikom in njegovimi člani, poizvedeti, kaj si mladina želi, ne bi smelo biti preveč težko. To **ključno informacijo** lahko pridobimo:

- preko **neformalnega pogovora,**
- ali drugače – člani naj vsak zase napišejo **na list papirja**, kaj bi radi počeli na vodovi akciji,
- ali še drugače, v zavetju tople učilnice jim pripravimo krajsi **"brainstorming"** – in zadolžimo enega, da predloge zapisuje na tablo. Nato članom uprizorimo **referendum v malem.**
Razdelimo jim manjše nalepke (lahko si pomagamo tudi s kredo) in jih pripravimo k oddajanju glasov.

Na primer: tri nalepke (tri črtice s kredo) oddajo svojemu NAJ predlogu, dve drugo uvrščenemu in eno za tretji predlog po njihovi želji. Tudi če se vam "volitve" ne posrečijo, bo iz razpleta nadaljnjih dogodkov razvidno, kateri predlog podpira večina članov.

POTREBE VODA:

Potem pride na vrsto **demokracija**, pa vendar – samo vodnik ve, kaj je dobro za člane, in kaj ne. Poiskati je potrebno pravo mero usmerjanja in vzpodbujanja v želeno smer. Seveda ni potrebno posebej poudarjati, da nas zanimajo le realni in izvedljivi predlogi. Vseeno skušajmo odgovoriti na **njihove potrebe** in jih v nadaljevanju tudi zadovoljiti.

ODGOVORNOST:

Sledi **delitev dela**, priporočljivo je prostovoljno prevzemanje odgovornosti za posamezen del akcije. Vodnik naj da prednost članom, da prevzamejo lažje zadolžitve, za tiste najbolj pomembne ali formalne pa naj poskrbi sam. Skratka, s tem, ko bodo člani prevzemali odgovornost in se aktivno vključevali tako v proces odločanja o akciji kot v samo izvedbo, si bomo zagotovili njihovo udeležbo in pripravnost za delo, oni pa bodo doživeli pozitivno in vzgojno izkušnjo.

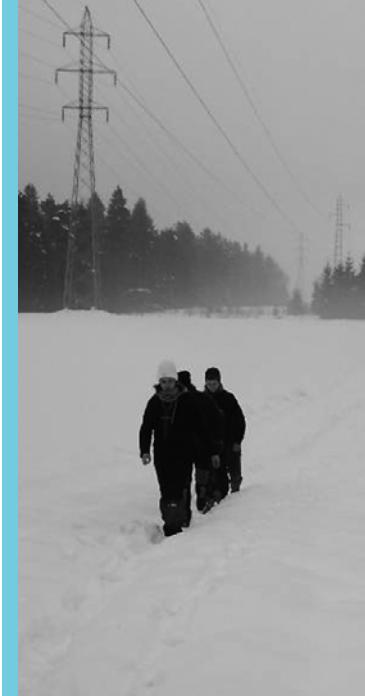

Foto: Sini.

Dotik

Sergeja Bogovič

Stara angleška molitev

Brskala sem po knjigah, starih zapisih, prebirala stare članke, ki so rubriko Dotik bogatili do sedaj ... razmišljala sem, da vam ponudim nekaj čisto svojega in svežega, a na koncu sem se odločila, ker sem omejena na število besed, da izberem slednje. Stara angleško molitev, ki naj Vam seže do najbolj skritih kotičkov srca.

"Vzemi si čas za prijaznost

– saj je pot k sreči,

Vzdemti si čas za sanje

– popeljejo te med zvezde,

Vzemi si čas zato, da ljubiš in si ljubljen

– to je privilegij bogov,

Vzemi si čas in se ozri naokrog
– dan je prekratek, da bi bil sebičen.

Vzemi si čas za smeh

– ki je glasba duše."

Amerikanec

Kolumni

Boris Mrak

Mladi ali odrasli?

Kdo naj 'vodi' organizacijo?

... Ko so minili trije meseci, je imel Jonatan še šest drugih učencev, samih Izobčencev, ki jih je mikala ta čudna nova misel o letenju, zaradi veselja nad letenjem.

Pa vendar jim je bilo lažje naučiti se velikih umetnij kot razumeti, iz kakšnega razloga naj to delajo ...

(Richard Bach, Jonatan Livingston Galeb)

S starešino našega roda, Brankico, se velikokrat pogovarjava o tem, kako voditi rod, da bo napredoval. Kaj narediti, da bomo še boljši, predvsem pa, da bi še več mladim dali izkušnjo taborništva. Pri tem velikokrat prideva do naših popotnikov in popotnic. Mladih, izredno sposobnih tabornikov, ki so pravzaprav tisti, ki izvajajo program roda. So tudi vodniki, vodje akcij... Da pa bi prevzeli kakšno odgovornejšo funkcijo v rodu, pa niso pripravljeni. Ugotavljava, da jim manjka odgovornosti, ki bi vodila v vztrajnost, ki jo marsikatera rodova funkcija zahteva, predvsem načelnika.

Pri tem nama spomini zajadrajo kakih 15 let in več nazaj. Ko sva bila še mlada (hitro se potolaživa, da sva tudi zdaj mlada, vendar sva bila takrat malo mlajša). Takrat sva bila oba načelnika čete – vsak svoje. Velikokrat smo tekmovali, katera je uspenejša, boljša. Takratne čete so štele več vodov in tabornikov, kot današnji rod. Pa sva jih uspešno vodila, čeprav sva komaj stopila v srednjo šolo.

Danes pa še študenti niso pripravljeni tega početi. In biti pri tem tako uspešni, kot sva bila takrat midva.

Vendar so bili takrat časi drugačni. Ne samo to, da je bilo takrat več mladih, manj ostalih dejavnosti, drugačne vrednote. Drugačna sva bila midva. Takrat je bil pač čas, ko si se večinoma odločil za eno, največ dve dejavnosti, katerim si posvetil večino svojega prostega časa. Tudi zato, ker je bila večina tvojih prijateljev tam. Danes pa mladi po šoli hitijo od ene dejavnosti k drugi, od enega krožka do drugega tečaja. In nikjer niso zares vključeni. Vedno so samo obiskovalci, nekdo, ki pride, pogleda in odide.

Taborniki pa se nismo spremenili. Še vedno od mladih pričakujemo (vsaj od vodij), da so vključeni. 'Taborništvo je način življenja!', je velikokrat vodilo. Toda – ali so mlađi pripravljeni prevzeti tako obvezno – da se vključijo in jim taborniki postanemo zares pomembni? So jo pripravljeni prevzeti tako kmalu, kot to od njih pričakujemo – tudi na podlagi lastne izkušnje?

Mislim, da je čas, da razmislimo o tem in o naši paradigm. Mogoče je čas, da se prilagodimo.

Mogoče pa tudi ne ...

Taborniški zakoni in mi

Statut ZTS, ki ga je sprejela skupščina ZTS v novembru, lanskega leta (tako rekoč pred iztekom leta), bralcu ob njegovem pregledovanju in ponovnem branju nehote sproži vrsto uprašanj in pomislekov. Na primer v 12. členu Statuta so zelo jasno napisani taborniški zakoni in marsikateri član naše organizacije jih zna povedati iz ust. Toda ali je to dovolj? Ali se jih zares držimo ali pa so naši delegati, ko so potrjevali statut tudi v našem imenu v žepu držali prav male fige, figice? Človek res mora čudne občutke, ko začne pregledovati nekatere podatke o naši organizaciji. Na primer članstvo in plačilo članarine v zadnjih petnajstih letih, recimo tam od leta 1990, ko so se v organizaciji začele spremembe in približevanje WOSM. In kaj lahko ugotovi, boste rekli? Prvič to, da nam število članstva upada. Ampak najbrž bi se dalo to še nekako opravičiti z vrsto razlogov (vse večja konkurenca med nepridobitnimi organizacijami, upadanje števila rojstev in s tem povezanega števila otrok v Sloveniji, ki so naša največja ciljna skupina, pa še kaj bi se našlo ob taborniški inovativnosti).

To, kar je bolj zaskrbljujoče, pa je to, da rodovi ne plačujejo članarino za vse svoje člane. Pa bo morda nekdo rekel, ja saj se ne da tega točno narediti, ker se nam članstvo stalno spreminja, nekateri ne plačajo članarine, nekateri pozabijo, nekateri nas obiščejo samo enkrat na leto, nekateri se nam pridružijo samo za kak mesec ali dva ... - veliko izgovorov, pa tudi nekaj dejstev. Vse lepo in prav ampak težko bo nekoga prepričati, da je takih izjem kar nekje med 20 in 30% - vsako leto, da ne bo pomote in ta procent je v nekaterih letih še večji (seveda je procent odvisen od tega, od katere številke ga računamo, da ne bo pomote!). Seveda si številki nisem izmisnil sam, ampak so to povsem uradni podatki naše organizacije. Vsako leto je prisotna dokaj velika razlika med številom naših članov v rodovih, o katerih poročamo in o tem, za koliko članov dejansko plačamo članarino. In da bo moje razmišljjanje jasno, se vrnimo nazaj na taborniške zakone. Če bi jih spoštovali in se jih držali, potem tako velikih razlik seveda nebi bilo. Kaj je torej narobe z nami? Ali želimo imeti samo lepo zunanj slike o nas samih, ali pa želimo res spoštovati to, za kar se zavzemamo? Koga s tem pravzaprav zavajamo? Ali je to način naše vzgoje? Ali to počnemo zavedno ali nezavedno, oziroma menimo, da so take male prevare dovoljene? Ali morda s tem ne varamo sami sebe? Vprašanje je veliko, odgovor pa je vsekakor lahko samo eden: "varamo" sami sebe (da ne uporabim kakega bolj grobega izraza) in to vsekakor ni v skladu z našimi, taborniškimi zakoni, za katere smo se zavezeli in za katere smo glasovali. Naj bo to vsem članom ZTS, posebno pa še vodjem te organizacije, v premislek in pogled v samega sebe.

Srečno!

Sarajevo, 27. 1. 2006

Tema meseca

Nina Medved

Foto: arhiv R XI.SNOUB
& Damjan Obal

ZOT ... in zvezde so bile rojene

Vsako leto znova, tokrat že desetič zapored, taborniki Rodu XI.SNOUB in Miloš Zidanšek iz Maribora prirejamo Zimsko orientacijsko tekmovanje (ZOT), ki je vsako leto

polno. Izkušenj, zabave in absolutno mraza. Letos se je ZOT odvил v petek 27. 1. in soboto 28. 1.2006, na osnovni šoli Dušana Flisa v Hočah pri Mariboru. Kakšno slabo

vreme, kakšna meglja, pravi mraz je žgal in tekmovalce le podžigal za naslednji dan, ko so se odpravili na progo. Zaradi zamujanja nekaterih ekip v petek zvečer so tekmovalci dokaj pozno končali s pisanjem "ToTi testa" ter vrbovanja, vendar jih je čakalo posebno presenečenje. Pripravili smo namreč prave karaoke, katere so razvnele še tiste, ki so pol ure pred tem prisegali, da pa oni nikoli ne pojeno. Seveda, mikrofona sta gorela celo noč, odmor sta si vzela le zjutraj med startom ekip. S proge so tekmovalci prišli naravnost ubiti in so kar takoj navalili na joto, ki jih je čakala v jedilnici, nato pa le še nestrpo pričakovali rezultate. Nagrade so prejeli prav vsi sodelujoči, kar je risalo nasmehe tudi tistim, ki se niso odrezali najbolje. Očarljive snežake-pokale, pa so odnesli, seveda, le najboljši.

Ne glede na število ekip, tudi ne ubijajočih -12°C , smo še enkrat speljali ZOT, kot je treba. Udeležilo se ga je 12 petčlanskih ekip iz vse Slovenije, med njimi tudi ekipa tabornikov iz Zagreba, ki so očitno navdušeni nad slovenskimi taborniškimi tekmovanji. Tekmovalci so še vsako leto odšli iz naših krajev polni vtisov in energije, ki nas, tabornike, žene naprej. Vendar vsako leto ni enako drugemu in tudi letošnje ni bilo prejšnjim. Očitno smo ustvarili novo tradicijo tekmovanja, karaoke. Tekmovalci kakor tudi organizatorji so mikrofona držali celo noč v rokah in lahko bi rekli, da so zvezde bile rojene. Hvala vsem, ki ste prišli: pa naslednje leto znova!

Koliko nas je? Milijon!

Najlepša hvala za podporo: Eurosporttrade, Postonske pekarne, Mesarija Košaki, OŠ Dušana Flisa Hoče

Mnenja

Jasna, RXI, vodja tekmovanja

"Letos sem ZOT prvič videla skozi oči vodje tekmovanja. Ta vloga ti pobreže pred tekmovanjem veliko časa in živcev in če nimaš za sabo sposobne in požrtvovalne ekipe, kot sem jo imela jaz, je po moje ful težko. Menim, da nam je uspel eden boljših ZOTov. Razlog je predvsem to, da so vsi organizatorji, bolj ali manj utečeni na svojih položajih, in vsi delajo tisto, kar najbolje znajo. Vendar kljub temu sprejemamo v organizacijsko ekipo vedno nove obraze, da tekmovanje ne bi postala dolgočasna rutina, kjer je že vse predvidljivo, tako za organizatorje, kot za tekmovalce. Škoda le, da je bilo tako malo ekip. Nekaj jih je odpovedalo v zadnjem trenutku, verjetno je bil razlog bolezen. Upam samo, da se niso ustriali mraza, saj je bil vikend res zimski. Vseeno pa je bilo to tekmovanje z velikim T in upam, da se na naslednjem ZOTu vidimo v večjem številu. Enajsta namreč naslednje leto dela enajsti ZOT! In tega ne smete zamuditi!"

Beseda kontrolorja:

"Minil je še en ZOT, kateri mi bo ostal v lepem spominu. Mislim, da smo tekmovanje speljali kot se spodboli. Zabava ni manjkala, saj smo se ob karaoke nasmejali do solz. Noč je bila nato še dolga in kljub mrazu se je spanec na kontrolni točki prilegel. Super je, da so se letošnjega ZOTa udeležili tudi Hrvati, ki so se zelo dobro izkazali. Seveda pa ne morem mimo novih poznanstev, ki sem jih pridobil. Škoda le, ker je prišlo malo ekip. Super (mega, noro, kul) je bilo!"

Kontrolor Matej, RXI

Beseda tekmovalcev:

"Čeprav je bila udeležba manjša, kot smo navajene iz drugih taborniških tekmovanj, je bilo vzdušje prav Fantastično. Najbolj nas je navdušila pozitivnost, energičnost in odprtost organizatorjev. Uspeло jim je združiti tekmovalni del in zabavo. Na koncu pa je vsaka ekipa zapustila ZOT s prijetnimi občutki. Ampak ni slajšega od zmage. Mi svojo posvečamo orientacistu Mikiju."

Ekipa Fantastičnih 5

"Letos sem bila prvič na ZOT-u in mi ni žal, da sem šla. Všeč mi je bil sproščen odnos organizatorjev. Zelo zanimiva ideja so se mi zdela tudi karaoke:). Proga ni bila prezahtevna, ni bilo premrzlo, vse skupaj ... supr ☺ Bilo pa mi je malo čudno, da je bilo tako malo število GG ekip."

Petra, RPK

"Vučko me je nazvao i pitao: „Hočeš u Sloveniju?“. Rekoh: „Hoču. A 'di?“ „Pa u Hoče“. „Hoču,“ rekoh. Odmah kad smo došli smo prionuli rješavanju testa i uspešno obavili ono što se od nas očekivalo, unatoč malim tehničkim problemima. Jutro je donijelo novi dan, a novi dan je donio novi izazov. Gonjeni prkosom i več pomalo željom da vidimo osnovnjak, redali smo KT-ove kao po špagi i uspješno stigli na cilj. Dok je ekipa STG1 imala megdan sa čušpajzom na stolu, organizatori su izvijesili rezultate ovogodišnjeg ZOT-a. Pa je** te mi smo drugi. Jihaa. Viceprvaci Slovenije. Bravo dečki. Zahvala: organizatorima, ostatku ekipe STG1 (Vučko, Siniša i Kale), kuharu u školi jer nam je dao još jednu porciju čušpajza, te teti konobarici u Ptiju na dobroj kavi ... I naravno pozdrav svim ostalim sudionicima ZOT-a '06 ... "

Gjurofski za ekipo SGT1, Odred izvidjača Studentski Grad

Risanje skice terena na kontrolni točki.

Razpis za soorganizatorja zleta 2009 (sprejeto na 39. seji IO ZTS, Ljubljana, 9. 1. 2006)

1. Na podlagi sprejetega sklepa 6. seje starešinstva dne 18.6.2005 v Slovenski Bistrici in v skladu z Navodilom za organiziranje večjih državnih in mednarodnih akcij v ZTS, ki ga je sprejelo starešinstvo ZTS na 5. seji dne 18.6.1999 v Ajdovščini, Izvršni odbor ZTS objavlja razpis za izbiro soorganizatorja zleta ZTS v letu 2009.
2. Zlet bo predvidoma potekal od 31. julija do 9. avgusta 2009.
3. Soorganizator je dolžan zagotoviti prostor ustrezne velikosti (3 hektare) z osnovno komunalno ureditvijo (pitna voda in urejeni odtoki odpadnih voda, WC-ji so lahko kemični) na katerem je možno taboriti. Prostor mora biti na voljo vsaj teden dni pred pričetkom in tri dni po zaključku zleta. Soorganizator je na zletu zadolžen za vodenje tehničnih služb. Predvidena udeležba je 800 udeležencev.
3. Prijava na razpis mora vsebovati:
 - predstavitev ožje in širše lokacije zleta
 - predstavitev organizacijskih potencialov
 - predstavitev možnosti, ki jih okolje nudi za izvedbo programa
 - predstaviti zamisel o organizaciji bivanja
 - predstaviti pripravljenost za sodelovanje občine, podjetij in organizacij
 - predstaviti in utemeljiti okvirno finančno konstrukcijo stroškov infrastrukture in namestitive
 - na kratko predstaviti kandidate za sodelovanje v organizacijskem odboru zleta
 - sklep rodove uprave oz. ustreznegra organa o nameri za soorganizacijo zleta.
4. Kriteriji za izbiro kandidata:
 - ustreznost lokacije (primernost za postavitev tabora, bližina komunalne infrastrukture, različne možnosti za izvajanje programa)
 - kadrovski potenciali (zagotovitev vsaj 30 članov osebja, možnosti za sodelovanje z drugimi organizacijami v okolici)
 - podpora v lokalni skupnosti (možnost sofinanciranja s strani občine in podjetij)

V primeru, da se prijavi le en ponudnik in ne izpolnjuje kriterijev, se razpis ponovi.
5. Na razpis se kot kandidati za soorganizatorje lahko prijavijo taborniški rodovi, občinske zveze in območne organizacije ZTS, ki so pravne osebe.
6. Prijave na razpis je treba dostaviti na sedež ZTS do 31. marca 2006.
7. Prijave na razpis bo obravnaval IO ZTS in izbral najbolj ugodnega ponudnika s katerim bo podpisan dogovor o soorganizaciji zleta.

Ljubljana, 9. 1. 2006

Tomaž Strajnar, načelnik ZTS

TABORNIŠKI FEŠTIVAL ali " V mestu in naravi skačemo po travi"

V soboto, 22. aprila 2006, bo **Mestna zveza tabornikov Ljubljana**, ob dnevu Tabornikov in dnevu Zemlje, organizirala tradicionalni, letos jubilejni, že **deseti Taborniški feštival**. Center dogajanja bo v parku **Tivoli** med Jakopičevim sprehajališčem in Tivolskim ribnikom. Številne delavnice bodo potekale **med 10. in 14. uro**. Lepo ste vabljeni taborniki iz cele Slovenije, da se nam pridružite in sodelujete. Več informacij o akciji dobite v naslednjih številkah Tabora in pri glavnem organizatorju Taborniškega festivala Mihi Mačku (miha.macek@rutka.net).

Maja Nikolič, Mestna zveza tabornikov Ljubljana

Bronasti znak ZTS

(Pogoji: lahko ga prejmejo popotniki ali starejši člani, ki so z najmanj petletnim aktivnim delom v taborniški organizaciji dosegli uspehe pri vodenju in organizaciji posebnih aktivnosti ter izvajanju programa organizacije v okviru rodu ali širše.)

IME PRIIMEK	ROD
ALJANA LITROP	RZR
GREGOR KOVAČ	RSV
IGOR MAJCEN	RSV
JURE BRANKOVIČ	ZR
MANCA KRAŠEVEC	RSV
MARKO RUŠNIK	RZR
MARTIN BRESKVAR	RSV
MIHA ŠTABUC	RSV
MITJA KOŠIR	RZR
SARA ŠOUKAL	RSV
TADEJA ALBREHT	RZR
TINA PETEK	RPK

Srebrni znak ZTS

(Pogoji: lahko ga prejmejo člani starejši od 20 let, ki so z najmanj desetletnim aktivnim delom v taborniški organizaciji, uspešnim vodenjem enot in izvajanjem programa, organiziranjem in vodenjem večjih akcij v rodu, območju ali v republiškem merilu, dosegli uspehe, ki so jih uveljavili v območnem ali državnem merilu.)

IME PRIIMEK	ROD
MIHAELA HOJKER	ZR
TINE KOLOINI	RR
BLAŽ VERBIČ	RPK

Podaljšan rok za prijavo na Rover Way

Izvršni odbor obvešča vse člane, še posebej popotnice in popotnike, da je organizacijski odbor, ki pripravlja letošnji Rover Way v Italiji, podaljšal rok prijav do 9. februarja 2006. Torej, če je kdo v zadnjem času obžaloval, da je zamudil rok prijave, ima sedaj še eno priložnost. Več na uradni strani akcije www.roverway.it.

I. Š.

Snežni plazovi

Jošt Bukovec

Zadnje čase nas pogosto presenečajo obilne snežne padavine v visokogorju, saj je na nakaterih smučiščih snega že preko treh metrov. Novo zapadli sneg je ponavadi najbolj vabljiv za vožnjo izven urejenega smučišča, ko vijugamo po mehkem pršiču in pogosto ne mislimo na nevarnost. Plaz je ena izmed hujših naravnih nesreč, katere žrtev ne želi biti nihče.

Sneg

Zanimivo je, da poleg količine snega vpliva tudi moč vetra med sneženjem. Če je snežilo v močnem vetrju, je za sprožitev plazu dovolj že 20 cm snega, medtem ko je pri snegu, ki je padel v brezveterju sneg nevaren nad 30 cm.

Teren

Največja nevarnost plazov se pojavi na pobočjih z naklonom okrog 45° . Na zelo položnih območjih je nevarnost neznatna, medtem ko pri zelo strmih nakloninah prihaja do sprotnega plazlenja novega snega.

Najnevarnejša je monotona naklina, na kateri ni dreves, skal ali teras. Najboljša zaščita pred snežnim plazom je gost smrekov gozd, najnevarnejši pa so travniki, saj na njih sneg nima nikarške opore.

Preventiva

Med gibanjem po potencialno nevarnem terenu moramo poskrbeti za nekaj ukrepov. Priporočena je uporaba lavinske žolne, elektronske naprave, ki nam močno olajša iskanje zasutega. Dobro je, da si nadenemo rokavice ter smučarska očala, preko obraza pa si zavežemo ruto. V primeru, da nas zajame plaz, se čim hitreje znebimo nahrbtnika in vse opreme. Z gibi, podobnimi plavanju, skušamo ostati na vrhu plazu, obenem pa si z dlanmi pred obrazom naredimo prostor za zračni žep.

Ob zaustavitvi plazu poizkušamo pred obrazom narediti čim večji zračni žep, ki nas bo varoval pred zaduštvijo.

Iskanje

Če smo na plazu ostali sami, začnemo z iskanjem zasutih takoj. Naj nas ne zavede bližina koče ali česa podobnega, saj je važna vsaka sekunda. Ponesrečenec, ki je izkopan v 15 minutah ima 92% možnosti za preživetje, čez 20 minut paže vrednost na 35%, nakar je padanje še bolj drastično. Kadar išče več ljudi, moramo poskrbeti za pravilno organizacijo, saj lahko nenadzorovano iskanje prinese več škode kot koristi.

Izleti v zasnežene gore so lahko čudovita izkušnja, ki pa se lahko kaj hitro prevesi v tragedijo. Bodimo pozorni in previdni. Noben preventiven ukrep ni nikdar zaman.

Igor Zorc in Jože Skočir, delavca RTC Kanin, vsako leto prožita plazove, ki groze, da bi zgrmeli na smučišče. Poleg njiju (desno) je Jamar JK Novo mesto Miha Rukše, zadaj pa je ogromen plaz, ki so ga s pomočjo eksploziva sprožili s Prestreljenika.
Foto: Tomáž Bukovec

V spomin Jože Vild - Čio (1924 - 2005)

Po panonskih ravninah je otožno zapihal nagajivi zimski veter, kakor da bi vsem kotičkom Pomurja, predvsem pa Prekmurja, žezel sporočiti začasno novico – umrl je starosta pomurskih in prekmurskih tabornikov, Čio.

Dolga desetletja je ob svojem rednem delu posvečal čas tudi tabornikom. Za taborništvo je navdušil veliko mladih. Tako ali drugače je bil prisoten pri ustanavljanju taborniških enot na celotnem prekmurskem prostoru; pod njegovim okriljem je nastal tudi odred v delovni organizaciji. Sledil je spremembam v organizaciji. Z njim in ob njem je doživljala spremembe tudi slovenska taborniška organizacija, v kateri je bil nazadnje član disciplinske komisije.

Prekmurske tabornike je vodil od akcije do akcije, od Sutjeske do Poljske, od tabora do tabora, od zimovanja do sestankov rodove uprave, na morje in v planine – s svojim zdravim in vzdržnim načinom življenja je bil vzor marsikate-

remu mlademu članu. Najmlajšim je ostal v spominu kot tisti starejši tabornik, ki je ob tabornem ognju znal tako lepo pripovedovati o preteklosti in zgodovini taborništva. S prijazno besedo na njih ni prenašal le znanja, temveč tudi vrednote.

Dolga leta si nismo mogli zamišljati taborniške akcije brez njega. Tudi takrat ne, ko nam je dopovedoval, da je že v letih. Vedeli smo, da je mlad v sebi, v svoji duši. "Taborništvo je način življenja", nam je govoril.

Bil je potrežljiv in vztrajen učitelj. Posebej takrat, ko mladostna vihravost ni dala, da ne bi kakšne ušpičili. Bil je z nami in nam vlival zaupanje. Učil nas je imeti rad naravo in ljudi. Učil nas je prisluhniti naravi, živeti z njo in jo pustiti neokrnjeno.

Kdo bi to poznal bolje kot Čio, ki mu je taborništvo bilo in ostalo v življenju tudi takrat, ko so njegove naloge postopoma prevzemali mladi – njegovi učenci. Ko je tudi njim taborništvo postajalo način življenja.

Ob praznovanju petdesetletnice Roda veseli veter je bil z nami. Veselil se je srečanja z nekdanjimi taborniki. Skupaj so obujali spomine na mnoge izpeljane akcije. Vsak je pripovedoval svojo zgodbo. Tudi Čio. Nam pa bodo za vedno ostale zgodbe, v katerih so imeli glavno vlogo taborniki, Čio pa je bil režiser teh zgodb.

Hvala ti, Čio, za vse to. V imenu generacij tabornikov, ki so te poznale. In generacij, ki te priložnosti, žal, ne bodo imele.

Iz taborniške pesmarice

Predin je ustvaril kar precej pesmi, ki jih slišimo ob tabornem ognju, pesmi z njegovih zadnjih albumov po krivici ostajajo v ozadju. Pred časom smo vam v Taboru predstavili pesem z naslovom "Pražen krompir", tokrat pa vam predstavljamo še eno z istega albuma. Kitaristom pri izvajanju priporočamo kanček več strasti in hitrešo desnico.

h A
Ko bom velik, bom Janko, Janko za Metke,
e A h
frajer brez vsake napake, tisti, ki zna.

h A
In padla boš name, kot toliko drugih,
e A h
na luknjičo v bradi, na avto, na črnega psa.

D h
In ti boš čakala, na moje ustnice,
e A
na moje mišice, na moje božanje.

D h
In ti boš sanjala, kako se ljubiva,
e A
pod tremi palmami, petkrat na dan ...

e
Ker jaz sem hip in jaz sem hop,
D
strup za punce.

e
Ker jaz sem hip in jaz sem hop,
D
strup za punce.

Klemen Kenda

Jaka Bevk - šeki

STRUP ZA PUNCE

Zoran Predin

žal mi je pupa, ne bo ti uspelo,
zgubila boš pamet, nedolžnost in notranji mir.
Zdaj nimam več časa, zdaj nimam več robcev,
kliče me tisoč nestrpnih zaljubljenih src.

In ti boš čakala ...
// solo

Ker jaz sem hip ...

Pridi sem moja vroča zver,
bodi moj divji buldožer,
pridi sem moja vroča zver,
bodi moj divji buldožer ...

Ker jaz sem hip ...

Stric volk

Huda je bila tale zima in mraz je močno stiskal med gozdnimi prebivalci. Tudi jaz sem moral poiskati toplejše zavetje. Tako sem se ob toplih plamenih tabornega ognja znašel na srečanju poglavarjev, predstnikov plemen, ki so razpravljali o težavah s poginulimi konji. Pravzaprav so se problema lotili na najbolj moderen (večkrat so omenili besedo strategija) in demokratičen način. Vsi predstavniki so skupaj modrovali, kakšna bi bila najboljša strategija. Po dveh dneh, ko se je iz pip pokadil bel dim, so predstavili naslednje predloge:

- zamenjammo jezdeca;
- imenujmo komisijo, da preuči mrtvega konja;
- organizirajmo delegacijo, ki bo odšla v tujino, da razišče, kako drugi jezdijo mrtve konje;
- mrtvega konja prekvalificirajmo v "živega mrliča";
- angažirajmo zunane eksperte, da zajahajo mrtvega konja;
- vprežimo nekaj mrtvih konjev skupaj, da povečamo njihovo hitrost;
- zagotovimo dodatna sredstva in (ali) dodatno usposabljanje, da povečamo učinek mrtvega konja;
- napravimo študijo učinkovitosti, da ugotovimo, če bi lažji jezdec izboljšal učinek mrtvega konja;
- izjavimo da mrtev konj – ker ga ni potrebno hraniti – znižuje skupne stroške in kot tak prispeva k poslanstvu organizacije bolj kot drugi konji;
- sprememimo kriterije pričakovanih zahtev za vse konje.

Po burni razpravi in prepričevanju kdo ima prav in čigava ideja naj obvelja, je eden izmed poglavarjev vstal in rekel: "Kadar ugotovиш, da jahaš mrtvega konja, je najboljša strategija, da ga razjahaš."

Stric volk

tabor@rutka.net

SESTAVLJENI F. KALAN	NAŠA SEVERNA SOSEDA	PRIPRAVA, KI VLŽI	ZMIKAVT	OLIVER DRAGOJEVIĆ	NASELJE PRI KOMENDI	RUMENO RJAVA BARVA	LJUBLJANSKO LETALIŠCE	3. IN 2. VOKAL	KRATICA MAMILA	ILOVIČA (KRAJŠE)	IZDELOVALEC SIRA	ČOK ZA SEKANJE DRV
VOZNIK AVTOMOBILA												
NAŠ KANTAVTOR (V. K.)												
TVORBA V PANIU				SANJE				SLIKARKA PLESTENJAK				
TODOR ŽIVKOV			FRANZ KAFKA	GLAVNI STEVNIK IZRASTEK NA GLAVI				MOŠKO IME, TILEN	PISAR (SLABS)	ALUMINIJ RIMSKI BOG LJUBEZNI		
VZDEVKE JANEZA HOČEVARJA						INSTRUMENTS STRUNAMI						
IME PISATELJICE VAŠTE					OMEJEN, NEUMEN ČLOVEK	ROMULOV BRAT DVOJČEK	LEPILO PREBIVALEC NAJVĒCEJE CELINE			MANIŠA PTICA PEVKA	PRIPADNIK TATAROV	
JULIJ NARDIN				NAJVIŠJA MOŽNA MEJA SUBJEKT KOT OSEBA								
BAT, TOLKAČ				POTEZ Z REZILOM NEVESTINO REMOŽENJE				VINORODNA RASTLINA PUBLICIST ZLOBEC				
ŠOLA NAJVIŠJE STOPNJE										KONEC POLOTOKA IME HUMORISTIKE PUTRIH		
					SPOMIADI SEJANO ŽITO 3,14							
				NEKDANJU SMUČARSKI SKAKALEC (MIRAN)						IZREDNA LEPOTA		
				OBLIK IMENA ANA (LJUBK.)						KANTAVTOR SMOLAR		

10 let Mestne zveze tabornikov Ljubljana
= FEŠTIVAL + MEGA KONCERT × 22. APRIL
= (50 DELAVNIC + TIVOLI - SLABO VРЕME) + (SLON IN SADEŽ +
+ BIG FOOT MAMA × VLADO Kreslin) : LJUBLJANSKE KRIŽanke

Kolofon

Uredništvo: Aleš Cipot (ales.cipo@rutka.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Blaž Verbič (blaž.verbič@rutka.net) - urednik fotografije, Meti Buh (meti@rutka.net) in Aleš Mrak (ales.mrak@siol.net) - urednici sklopa Igra, Tomaz Šinigajda (sini@rutka.net) - urednik sklopa Dogodivščina. Predsednik izdajateljskega sveta: Igor Bizjak. Lektoriranje: Špela Les (spela.les@gmail.com). Novinarji in sodelavci: Nina Arnuš (arnusnina@gmail.com), Barbara Bačnik (barbara.bačnik@rutka.net), Maruša Baša (marusa.basa@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@cmok.si), Sergej Bogovič (sergej@rutka.net), Jošt Bukovec (red.heteric@email.si), Borut Cerkvenič (borut.cerkvenic@guest.arnes.si), Irena Jeretina (irena@rutka.net), Klemen Kenda (bubi@rutka.net), Primož Kolman (primož.kolman@yahoo.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Fran Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Boris Mrak (boris.mrak@epn.ba), Tadej Pugej (pugy@rutka.net), Matej Ramšak (ramnak@tak-tok.com), Lea Repič (lea.repic@siol.net), Aleš Skalič (amerikanec@rutka.net). Ustanovitelj Izdajatelj in lastnik Zveze tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šport, znaten in Šport Republike Slovenije. NASLOV UREDNIŠTVA: Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org, WWW: <http://www.zts.org>. Cena posameznega izvoda je 500 SI, letna naročnina je 5000 SI, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odpovedi do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DDV je vračanen v ceno. Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

zadnja plat

Misija nemogoče
na Glasu Jelovice:
Najdi Bubijeve gozarje!
foto: Samo Vodopivec

Super Sašo – ali organizator
ZOTa v dresu taborniškega
superheroja. foto: arhiv ZOT

Modna revija pomlad/poletje domžalskih tabornikov –
šotor in kanu za pohodne tabore. foto: Jaro

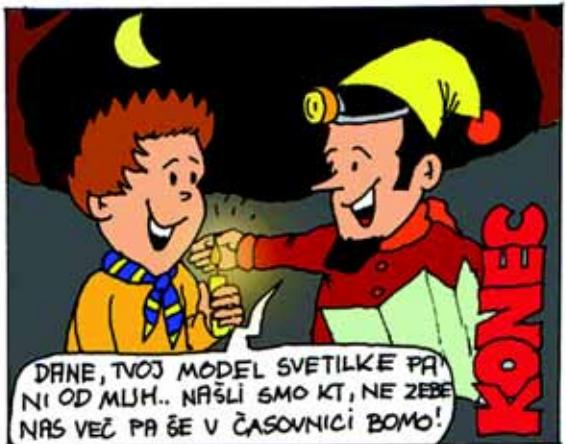

Bine
in
Dane

Svetilka

Scenarij : Lea Kavalič
Aljaž Gaberšek
Risba: Jaka Bevk

Če ne veste kje iskat, pri nas
dobite:

- taborniško uniformo
- oznake veščin
- oznake znanj
- naštitek rodov
- taborniško literaturo
- lokostrelska opremo
- vse za taborjenja
- taborniške pesmarice
- in še kaj bi se našlo za
vsakega tabornika

S člansko izkaznico
imaš zagotovljen
članski popust!

Zadruga ZTS, Ljubljana Parmova 33
tel.: 01/300 0820

Odperta od ponedeljka do petka od
10.00 do 15.00 v sredo do 17.00